

Ročník: XXXI

VŘESINSKÉ

NOVINY

prosinec 2024/4

Občasník

Nový rok přináší opět své poselství, přejme si navzájem lásku a přátelství. Ať štěstí a zdraví provází náš každý krok, přeji Vám úspěšný celý příští rok.

Starosta obce, Petr Řeháček

www.vresina.cz

Vážení spoluobčané,

další rok utekl opět jako voda v Porubce při letošních povodních a my všichni jsme, ať se nám to líbí či nelíbí, zase o rok starší. Současné vedení obce, zastupitelstvo, rada i já, máme za sebou 2 roky ve funkci a jsme tedy v půlce svého mandátu. Vím, že se nelze zavděčit vždy všem, ale věřím, že většina z vás je se směřováním naší obce, s děním v naší obci a s prací zastupitelstva, rady i mou, spokojeni. Alespoň takto to cítím z mailů, které dostávám, i z rozhovorů, které s vámi vedu při různých příležitostech.

Prostor na zlepšení je vždy a já vám mohu slíbit za celé vedení obce, že se budeme snažit na nedostatcích pracovat.

Jaký byl rok 2024? Obtížný jak pro obec, především z důvodů zářijových povodní, tak také pro nás všechny, vzhledem k situaci v naší republice, ale především ve světě. Věřím, že naše obec povodně zvládla, že jsme dokázali zajistit vše, co bylo potřeba, že pomoc lidem zasažených povodní byla rychlá a dostatečná. V kontextu škod a smutku, který živel napáchal jak na majetku, tak na duši, bylo fajn vidět, že když opravdu o něco jde, že se lidé dokáží semknout a pomoci si navzájem. Tolik solidarity a ochoty být nápomocen jsem dlouho nezažil. Proto ještě jednou děkuji našim hasičům, klukům z technické čtyř obce, členům povodňové komise a všem lidem, kteří nabídli pomoc finanční, materiální, popřípadě, bez nároku na jakoukoli odměnu, přiložili ruku k dílu. Takže ještě jednou všem moc děkuji.

Minulý rok jsem na tomto místě psal, jak jsou lidé i národy rozhádány, že je na světě stále méně bezpečno, že se vztahy mezi lidmi stále zhoršují, že diskuse nahrazují urážky. A také jsem napsal, že věřím, že se nemusíme budoucnosti bát, že nás čekají lepší, bezpečnější a jistější časy. Bohužel, moc se mi ta prognóza nevydařila. Náš svět se rozhodně bezpečnějším místem nestal, konfliktů je celá řada a když už se mezi sebou neperou národy, tak se mezi sebou porvou lidé jedné země. A tam, kde se zatím neperou, tak se alespoň urážejí, jako například v naší celostátní politice. To vše se pak zákonitě přenáší na nás samotné, takže místo radosti a klidu zažíváme jen nejistotu a s tím spojený strach, co nás čeká. Bohužel, jsou to všechno věci, které my, obyčejní lidé, nijak ovlivnit nemůžeme. Má proto cenu se tím zabývat a trápit se?? Já myslím, že ne. Ale existují věci, které může ovlivnit každý z nás, a ty by pro nás mohly nebo měly být prioritou. Můžeme ovlivnit, jak se nám ve Vřesině žije, jak je u nás bezpečno, pořádek, jak se chováme jeden k druhému, jak jsme tolerantní a ochotní pomoci, je-li potřeba. A hlavně můžeme ovlivnit nejen, jak se naše děti mají a co vše mají, ale hlavně jací jsou a jací se z nich stanou lidé. Zda už dnes

umí pozdravit, poděkovat, poprosit. Zda mají úctu ke starším, respekt k autoritám a zda dokáží pomoci kamarádovi, když je to potřeba. Myslím si, že to je to podstatné, tomu bychom měli věnovat svůj čas a energii.

Závěrem mi dovolu, abych Vám všem nejen za sebe, ale i za celou radu, zastupitelstvo i všechny zaměstnance obce popřál krásné prožití těch nejkrásnějších svátků roku. Užijte si klid, pohodu a lásku ve společnosti vašich nejbližších. Zapomeňte alespoň na chvíli na všední starosti a strasti a věnujte se o Vánocích svým dětem, ale také sobě. Zaslouží si to oni i vy.

Petr Řeháček, starosta obce

ROK 2024: STAVÍME-OPRAVUJEME- MODERNIZUJEME

Vážení spoluobčané,

Rok 2024 pomalu končí, takže je čas na trochu bilancování. Věřím, že ti z vás, kteří mají o dění v obci zájem, musí vidět, že se v tomto roce pořádně něco dělo, a to jak po stránce společenské a kulturní, tak i po stránce snahy o zkvalitňování a zpřijemňování života v naší obci. Kulturu a hodnocení spousty akcí, které pro nás připravily naše spolky, ale hlavně kulturní komise, v tomto článku vynechám a budu se zabývat pouze tím, co se nám letos podařilo postavit, opravit a zmodernizovat. Nebudu jednotlivé akce detailněji popisovat, pouze je seřadím dle finanční náročnosti (finální cena vč. vícepráce)

Výměna veřejného osvětlení II. etapa

3.100.000, -Kč

Oprava místních komunikací Pod Lipou a Ve Dvoře

2.700.000, -Kč

Odpočinková zóna u mokřadu Kačák –

altán, houpáčky, mostek, hráz, herní prvky, stezky

1.080.000, -Kč

Chodník (manipulační plocha) mezi ul. Vřesová a Sváživá

1.030.000, -Kč

Oprava překopů a kanalizačních šachet na ul. Hlavní

930.000, -Kč

Revitalizace Domu zahrádkářů – nová kuchyň

vč. spotřebičů, bar, šatna, sklep a garáž

910.000, -Kč

Revitalizace hasičárny -schody, balkón, sociální

zázemí hasičů

745.000, -Kč

Revitalizace budovy na hřišti – fasáda, schodiště, výtah

zábradlí vč. nového mostku přes Porubku

610.000, -Kč

Zázemí pro vodní skauty ALBATROS

575.000, -Kč

Nová zámková dlažba před budovou šaten

na hřišti

440.000, -Kč

Oprava hřbitova – chodníky, márnice, smuteční síň

355.000, -Kč

Kontejnerové stání na ul. Hradčanská

350.000, -Kč

Oprava vnitřního zázemí pošty

160.000, -Kč

pokračování na str. 3

Takže to jsou snad všechny ty nejdůležitější stavební zakázky letošního roku. Sami posuďte, zda se toho letos podařilo zrealizovat hodně nebo málo.

Závěrem pak ještě kratičký výhled, co se stavebních prací týče, do roku 2025. Protože ještě v době psaní tohoto článku nebyl schválen rozpočet na příští rok a nevíme, jaké dotace se nám podaří získat, jedná se pouze o predikci, nikoli jistotu.

Celková oprava kanalizace na ul. Selská

Oprava střechy na MŠ

Instalace FVE na budovách školky, školy a zdravotního střediska

Výstavba chodníku na ul. Osvobození mezi bývalou

Jednotou a parkovištěm u hřiště

Oprava hráze rybníku v Oši

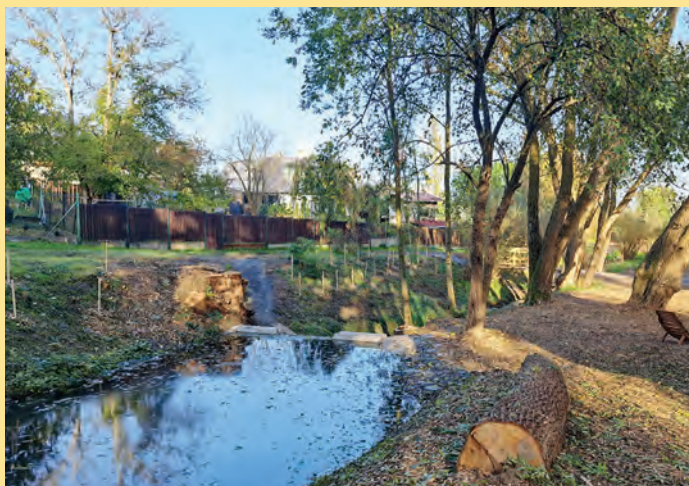
Oprava kanalizace na ul. Selská (oprava splaškové, výstavba dešťové) v délce cca 2x500 metrů by měla být jednou z největších, ne-li největší, investic v dějinách obce. Dokud ZO neschválí rozpočet obce na rok 2025 a tím i tuto investici, nebudu se o této záležitosti více rozepisovat. Bude-li rozpočet zastupitelstvem obce schválen, vše vám detailněji popíšu v příštím čísle Vřesinských novin.

Za radu obce Vřesiny Petr Řeháček, starosta

DALŠÍ SLIB SPLNĚN

Když se v loňském roce připravoval projekt na revitalizaci okolí Kačáku, mnoho z Vás přišlo za mnou nebo za kolegy z realizačního týmu s žádostí, aby se vybudovala také pěšina podél Kačáku spojující ulici Zahradkářskou s ulicí Břidličná. No a my jsme slíbili, že uděláme všechno pro to, aby byla. Rada obce tento záměr schválila s tím, že se provede ještě její odvodnění a zastupitelstvo obce v rozpočtu obce na tuto investici uvolnilo peníze. A při čtení tohoto článku se bude pěšina ještě realizovat nebo už dokonce bude existovat. Nemá ještě název, ale zastupitelstvu obce navrhuji, aby se jmenovala pěšina Břidličná. Jsem přesvědčený, že bude po celý rok hojně využívána a její vybudování mnoho z nás ocení.

Pavel Pokorný, místostarosta obce

Malé ohlédnutí za letošními povodněmi

V době adventu, kdy se blíží konec roku a většinou hodnotíme jaký byl, jsem se rozhodl napsat těchto několik řádků.

Byl jsem původně náplava z Ostravy (ve Vřesině žiju od roku 1977), tak se již cítím plnoprávným občanem Vřesiny a po letošních záplavách i jejím hrdým občanem. Vše vysvětlím.

Letošní září bylo mnohem horší než záplavy v roce 1997, kdy jsem si myslel, že se takové katastrofy již podruhé nedožiju. Dožil a mohu tedy porovnávat.

Když se přihrnula velká voda v roce 1997, tak se všichni (kromě hasičů) chodili dívat na tu pohromu a vše si fotili. Ovšem letos to bylo něco úplně jiného a to je důvod, proč jsem se rozhodl napsat. Bude mi již brzy 70 let, fyzických sil ubývá a člověk je mnohdy odkázán na pomoc ostatních. A to se letos

při povodních dělo.

Nebudu jmenovat všechny, protože bych na někoho jistě zapomněl (mnozí pomáhali, aniž nás znají a my je) ale letošní pomoc byla komplexní a maximálně možná. Od vedení obce, dobrovolných hasičů, rychlé roty i řadových občanů Vřesiny, kdy nejenom pomáhali fyzicky, ale nabídli náhradní ubytování i pomoc všeho druhu, jak kdo mohl. Cítil jsem velkou sounáležitost. Věřím, že v těžkých dobách se projevují skutečné charaktery lidí a my společně (občané Vřesiny) jsme obstáli.

Proto mi dovolu, abych Vám všem ještě jednou poděkoval za pomoc, kterou jste nám poskytli a popřál nám všem, aby naše obec vzkvétala i do dalších let.

S úctou Ing. Antonín Šimáček

RR-Rychlá rota – značka kvality a spolehlivosti

ANO, píšu o zaměstnancích v údržbě naší obce, která vznikla za starostování pana Milana Bárty v roce 1995 a v začátcích ji tvořili dva pracující důchodci. Měli své pracovní tempo a od toho pravděpodobně vznikla přezdívka „rychlá rota, neboli zkráceně RR“. Postupem času se rozšiřovala a když jsem v roce 2014 jako nový místostarosta obce převzal její vedení, měla osm zaměstnanců. V současné době má RR, včetně správce fotbalového areálu Opusta, 9 lidí. Je třeba ale také říci, že udržují o cca 40 procent více ploch zeleně a jsou odpovědní za chod sběrného místa u hasičárny. No a nezapomeňme i na denní rozvoz obědů potřebným. Když se ohlédnu dozadu, tak si uvědomuji, jaký kus cesty za těch deset let směrem k lepšímu údržba obce jako celek ušla. Zkvalitnily se a zrychlily pracovní postupy a pracovní morálka. Upravila se pracovní doba dle potřeb obce. Její dodržování a kontrola patří mezi standardy, tak jako namátkové kontroly na alkohol. Byl vypracován plán zimní údržby. A když se blíží nějaká mimořádná situace (sněžení, povodeň, větší bouře atd.), je vyhlášena pohotovost a určení pracovníci jsou připraveni kdykoliv nastoupit. Musí ovládat spoustu profesí a řemesel, jako je např. traktorista (zde musí být nejméně dva), zámečnick, automechanik, stolař, instalatér, elektrikář, malíř, zedník, práce s motorovou pilou a čistícím strojem. A tak bych mohl pokračovat. Ano, to všechno naši kluci v rychlé rotě umí a dennodenně to prokazují v práci pro obec. Mnohdy také o víkendech a státních

svátcích, když je potřeba. Jednoznačně tady musím napsat, že vedoucí údržby obce Jiří Gorgol a jeho zástupce Jaromír Bártek jsou lidé na správných místech a když se něco má stát nebo děje, první můj telefonní hovor patří jim. V současnosti tým údržby obce tvoří tito zaměstnanci: Jiří Gorgol, Jaromír Bártek, Jiří Buroň, Marek Hanák, Pavel Mareš, Kamil Mrázek, Petr Martiník, Bohumír Pokorný a Tomáš Zavadinka. Samozřejmě, aby to všechno fungovalo, jak má, musí mít údržba obce patřičné pracovní prostředky a strojní vybavení. Vedení obce si to uvědo-

muje a každý rok řešíme na radě obce jak to kvalitativně vylepšit a rozšířit. A jestli jste si teď vzpomněli na něco, co se nám nepovedlo, i to je život. Prosím, řekněte nám to nebo napište. A co říci na závěr. Snad už pouze to, že údržba obce neboli RR je dnes značka kvality a spolehlivosti. Vždy, když je potřeba, stojí a pracují pro obec v první linii.

PS: Na fotce chybí Bohumír Pokorný, který je nemocný.

Pavel Pokorný, místostarosta obce

Stolní kalendář 2025

Obec Vřesina opět po roce vydává svůj stolní kalendář, tentokrát na rok 2025. Autorem je pan Milan Julínek. Je to již jeho jedenáctý počín pro obec, občany a občanky Vřesiny od roku 2015, kdy byl vydán první kalendář. Díky těmto kalendářům si mnozí krajané, které z Vřesiny osud zavál daleko do světa - Austrálie, Kanady, Velké Británie apod. - mohli připomenout svůj bývalý domov.

Tentokrát vybral tematiku, která významně ovlivnila život nejen ve Vřesině.

V příštím roce tomu bude 100 let, kdy 2. 8. 1925 přijel po železnici od Svinova do Vřesiny první vlak. Unikátní fotografie z let výstavby této trati jsou porovnávány s fotografiemi zachycujícími současný stav.

Kalendář si mohou občané i občanky Vřesiny bezplatně vyzvednout na obec-

ním úřadě - jeden kus na číslo popisné.

Pan Milan Julínek je patriotem nejen naší obce, ale celého údolí potoka Porubky od Svinova až po Kyjovice (Budišovice-Zátiší). To potvrzuje skutečnost, že je taktéž autorem knihy, ve které popisuje historii výstavby železnice pro vlakovou (1923-1948) a později tramvajovou dopravu právě ve zmiňovaném údolí. Pub-

likace je doplněna zajímavými nákresey a černobílými i barevnými fotografiemi z míst, která často již změnila svou podobu. Knihu o 134 stranách s názvem „100let od zahájení provozu železniční trati údolím Porubky (2. 8. 1925 – 2. 8. 2025)“ si zájemci mohou vypůjčit ve vřesinské obecní knihovně.

Ing. Vladimír Bárta

Krátký rozhovor u starosty

Dnes jsem si ke krátkému rozhovoru vybral člověka, který se dlouhá léta aktivně podílí na kulturním a společenském dění v obci, a kterého já osobně považuji za chodící encyklopedii historie naší obce. Dříve zastupitel, dnes předseda letopisecké komise a člen redakční rady, pana Vladimíra Bártu.

Dříve, než začnu odpovídat, chci uvést na pravou míru tvrzení o chodící encyklopedii. Tím jsou ve Vřesině pánové Rostislav Černý st., Savo Novák a Bohumil Talaga. Já pouze vím, kde co hledat. A nejsem předsedou letopisecké komise, tím je paní Mgr. Jarmila Homolová, já jsem člen. A teď ke kladeným otázkám:

1. Vládo, příjmení Bárta je v naší obci velmi časté. Předpokládám tedy, že u nás ve Vřesině žije vaše rodina po generace. Nebo je to jinak?

Je to jinak. Letos je tomu právě 100let, kdy první člen naší rodiny, tj. můj tatínek Jindřich Bárta co by dvouletý, byl jako bezprizorní přiveden do Vřesiny, aby po „kolečku“ po rodinách si ho vzali

na vychování a za vlastního, ač měli už pět dospívajících a dospělých dětí, manželé Antonie Buroňová a Antonín Buroň, kteří na Mexiku vlastnili hospodu. Dnes známou v širokém okolí tvarůžky – U Buroně. Tam žil můj tatínek až do dospělosti obklopen láskou nejen náhradní maminky (Antonín Buroň posléze zemřel), ale jejich dětí Josefa, Alfréda, Jindřicha, Emilie a Anny.

A abych nezapomněl, s příjmením Bárta - Bártová žije ve Vřesině 42 občanů a občerek s trvalým pobytem v naší vesnici.

2. Víš, že jsi byl řadu let aktivní i v komunální politice. Slyšel jsem, že jsi měl být dokonce po Sametové revoluci v pořadí druhým starostou obce? Jak to tehdy bylo? A proč ses jím nestal?

Infarkt.

3. Dnes jsi předseda letopisecké komise a člen redakční rady. Mohl bys občanům obce trochu nastínit, co je náplní vaší práce a co jste třeba v posledních letech pro obec zařídili?

Odpovím jako člen letopisecké komise, přes to, že oslovení předsedy si nechceš odpustit. Náplní letopisecké komise je, a teď budu citovat z webových stránek obce: „Letopisecká komise - jak vyplývá

z názvu, by se měla zabývat zaznamenáváním událostí významných pro obec. Zejména těch, kterým hrozí, že by mohly vymizet z „paměti obce“ s odchodem nositelů těchto vzpomínek“. Členem letopisecké komise je také kronikář obce pan RNDr. Radomír Paláček Ph.D., což je přínosem pro naši i jeho činnost.

V posledních letech jsme postupně zařídili např. dvanáct informačních tabulí v katastru obce, cedulemi označení vřesinských obecních lesů, informační směrovky v obci, byly vydány dvě pohlednice Vřesiny a pravidelně jsou ve Vřesinských novinách zveřejňované příspěvky o historii obce, aby mladá generace, a především naši noví spoluobčané, byli informováni o zajímavé minulosti svého bydliště.

A když jsme u těch Vřesinských novin, tak chci připomenout, že letos je tomu 52 let, kdy tehdejší Rada Místního národního výboru ve Vřesině vydala první číslo Vřesinského zpravodaje, předchůdce Vřesinských novin.

4. Kdybys chytil zlatou rybku a měl tři přání, ale musely by se týkat naší obce. Co by sis přál?

Chodník podél ulice Hlavní, odvedení balastních vod z kanalizačního systému, snížení hluku z Prodloužené Rudné

Děkuji ti Vládo za rozhovor.

Petr Řeháček, starosta obce

Obec Klabava

„Rada obce Vřesina jednomyslně souhlasí s přijetím daru ve výši 20 000,- Kč od obce Klabava, který bude použit na likvidaci následků letošních povodní a pověřuje starostu obce k podpisu příslušné darovací smlouvy“, tak zní bod č. 4 zápisu č. 60/2024 z jednání rady obce Vřesina dne 16. 10. 2024.

Do této chvíle téměř nikdo z Vřesiny neznal obec Klabavu, nacházející se mezi Ejovicemi a Rokycany v Plzeňském kraji.

Klabava je malá obec v okrese Rokycany, má cca 460 stálých obyvatel a nachází se na jižním svahu nad stejnojmennou řekou Klabavou. Řeka je před obcí přehrazena asi 400 metrů dlouhou hrází, která zde vytváří vodní plochu o rozloze 63 hektarů. První písemná zmínka o obci pochází z r. 1401. Obec má bohatou železářskou minulost. Klabava leží v klidové zóně bez průmyslu, v okolí jsou lesy, cyklostezka a zajímavá turistická místa. Místo pro pohodové a klidné bydlení – to je dnešní Klabava.

Co vedlo vedení této malé vesnice k tomuto kroku? Na to se Vře-

sinské noviny zeptaly a tady je odpověď starosty pana Pavla Kočárka:

Po záplavách v letošním roce se rozhodlo zastupitelstvo obce Klabava finančně podpořit některé postižené obce (města). Také naše obec byla v minulosti několikrát postižena povodní, naposledy v roce 2002. Poblíž naší obce protéká stejnojmenná řeka, která způsobuje při extrémních srážkách škody také u nás.

Vaše město jsme několikrát navštívili, a to vždy u příležitosti pořádání celostátních sportovních her Dělnických tělocvičných jednot. Naše DTJ se účastnila v letech 2007, 2014 a 2023. Chtěli bychom Vám poděkovat za to, že dokážete takové organizačně náročné akce pořádat. Pobyt a sportovní zajištění byly vždy na velice dobré úrovni a ohlasy našich sportovců byly velice kladně hodnoceny. Přejeme Vám do budoucna mnoho úspěchů a hlavně aby se Vám už záplavy vyhýbaly velkým obloukem.

Tolik pán starosta Pavel Kočárek.

Nutno podotknout, že celostátní sportovní hry Dělnických tělocvičných jednot pořádala u nás vřesinská organizace DTJ v čele s jejím starostou Marcellem Vajdou.

Vřesinské noviny zasílají občanům Klabavy srdečné pozdravy.

Ing. Vladimír Bárta

Předvánoční rozhovor

1. Báro, věřím, že Vřesinské noviny vyjdou ještě před svátky, tak co chystáš na vánoční čas pro občany Vřesiny?

Ahoj Vládo, moc ráda tě vidím. Na vánoční svátky chystám Vánoční koncert, který bude 19.12. od 18h v Hasičském sále – je to moje srdcovka. Vánoční strom organizuje škola, my tam jdeme z kulturní komise jen vypomáhat.

2. Obci Vřesina jsi darovala v hodnotě 48 200,- Kč Svítící andělská křídla. Kde letos budou umístěna a na jak dlouho?

Letos mě oslovila Katka z knihovny s nápadem umístit křídla opět ke knihovně, stejně jako loni, a přidat k nim dva stromečky. Ve spolupráci s dětmi ze ZŠ a MŠ tyto stromečky nazdobí. Myslím, že to místo je skvělé vzhledem k frekvenci návštěvníků, i když někteří to kritizovali. Ten prostor je ale ideální. Doufám, že se i letos vyfotíš.

3. Letošní rok byl pro tebe určitě „zahul“. Kolik akcí a které jsi zorganizovala?

Ano, bylo to náročné, ale mě to naplňuje – zatím. Děláám to pro ty, které to baví a obohacuje.

pokračování na další straně

Letos to byly tyto akce: bruslení, Nadrcené Vánoce (pomoc), Vepřové hody, Velikonoce, Den pro důchodce, Den dětí, Den obce s promítáním, Vřesinský kotlík, Halloween. Všechny akce jsou pečlivě vybrané, aby oslovily všechny věkové kategorie. A celoročně běží soutěž kulturní komise o pěkné ceny, které do soutěže daruji. Vždy se volí tematická otázka, kterou vymyslí někdo z mého týmu. Čeká nás závěrečná vánoční a ceny budou atraktivní.

4. Všechny tebou organizované akce se vydařily a také se daří „tvé“ mladé pětičlenné kulturní komisi...

Ano, je nás pět (Veronika Woznicová, Lenka Širocká, Petra Važanová, Jaroslav Štverka a já), protože akcí je opravdu hodně, a členové to dělají, protože je to baví a naplňuje. Náš kolektiv drží pohromadě už několik let, což je důkaz, že to klapě. Když mluvím o organizaci, nesmím zapomenout na „moje chlapce“ z Rychlé rot. Ti jsou moje velká pomoc. Myslí, že se máme rádi nejen pracovní, ale i lidsky, a já si jich moc vážím.

5. Setkala jsi ses při zpětné vazbě k akcím s negativními reakcemi? Domníváš se, že není důvod...

Teď jsi mě rozesmál. Upřímně řečeno se setkávám spíše s kritikou než s pochvalami. Vždy se najdou rýpalové, kteří třeba vytknou chybu na plakátu nebo zpochybní vystupující. Někteří kritizují, že se utrácí, ale já se snažím držet korektní rozpočet, domlouvat rozumné ceny a porovnávat naše náklady na kulturu s jinými obcemi. Rozhazovační nejsme.

Za každou akcí je kus práce – promyšlení, příprava, a často mám doma plno věcí pro děti, odměn nebo rekvizit, které zaberou mnoho místa. Akce proběhne a potom se musí uklidit.

Toto vše dělám zadarmo a často ještě sponzoruji dětské odměny či aktivity. Víkendy obětuji na úkor rodiny, a ještě se setkám s kritikou, že se chci zviditelnit. To je směšné – opravdu nejsem typ, co by měl potřebu se zviditelnět, i bez toho jsem častým tématem místních drben. Na akcích funguji jako koordinátor a organizátor, nejdu tam jen kvůli fotce.

Pozitivní ohlasy mě ale vždy potěší, například od místostarostky z Krásného Pole nebo od známých a přátel z Vřesiny. Moc si toho vážím.

6. Je faktem, že tvým vstupem do „vřesinské komunální politiky“ se na obecní kulturní a společenské frontě „hnuly ledy“ a mnoho akcí jsou tvým „dítětem“...

Ano, to je pravda, ale nikde to nevytrubuji. Byl to můj cíl a důvod, proč jsem se do politiky pustila. Přiznám se, že jsem měla otevřené srdce a velké iluze – mea culpa (moje chyba). Mou vizí bylo oslovit všechny věkové kategorie, věnovat se dětem i citlivějším skupinám, jako jsou důchodci. Zavedla jsem například každoroční setkání důchodců jako malé poděkování a projev úcty. Kulturní a společenský život považuji za velmi důležitý. Vytváří budování komunity a sounáležitosti, dále pomáhá uchovávat a rozvíjet tradice a historii v obci. Viděla bych i ekonomické přínosy obci, jelikož kulturní akce zvyšují naši atraktivitu a může to přilákat návštěvníky z okolí a tím podpořit místní podniky. Společenské akce pomáhají navazovat přátelství, sdílet zážitky a to celkově přispívá i k zlepšení psychického stavu např. u lidí,

kterí žijí sami, cítí se osamělí. Silný kulturní a společenský život je podle mě základem prosperující a harmonické obce, která není jen místem bydlení, ale skutečným domovem. Hodně práce jsem věnovala třeba Vřesinskému kotlíku, jehož organizace zahrnovala i zjišťování, jak podobné akce probíhají jinde. Doufám, že můj nástupce v této tradici bude pokračovat. Některé akce, jako Velikonoce nebo Vánoční koncert, jsem si musela tvrdohlavě prosadit. Bylo mi řečeno, že neuspějí, ale opak byl pravdou – vždy se vyprodaly. Velkým projektem byl i nový areál Kačák. Málokdo ví, že jsme museli absolvovat víkendová školení na vlastní náklady a věnovat tomu mnoho volného času. Ale výsledek stojí za to.

7. V příštím roce se máme těšit na již tvé tradiční pořady nebo obohatíš „programovou skladbu“?

Kdo ví, co přinese příští rok. Rozpočet je ale připravený a akce nachystané. Pokud bude led, mohou se občané těšit na bruslení s občerstvením, hudbou a konečně i s osvětlením.

Hned zkraje nás čeká Obecní ples, který jsem propojila s projektem Kačák. Snažila jsem se, aby byl jiný než obvykle. Tímto tě srdečně zvu 1. února 2025 do Domu zahrádkářů.

Pak navážou tradiční akce: Velikonoce, setkání důchodců, Den dětí. Den obce bych chtěla udělat velkolepější, s jiným programem než dosud, tzv. modernější pro teenagery skupiny apod.

Plánujeme také podnikatelské setkání, které bychom chtěli opakovat každé dva roky.

8. Děkuji za pozvání na ples, ale v titulku je uvedeno Předvánoční rozhovor, tak poslední dotaz. Pečeš cukroví, kolik druhů a které je tvou „vlajkovou lodí“?

Vládo, pečou od svých 12 let, je to moje hobby. Vzhledem k vytížení, které mám – radní, předsedkyně kulturní komise, řečnice na pohřbech, práce a rodina – se však kruh zúžil na linecké, medvědí tlapky a vanilkové rohlíčky. Ty jsou mou „vlajkovou lodí“. Upřímně ale raději vařím než pečou. Možná si na důchod otevřu vývařovnu, haha.

A teď vážně – chci poděkovat všem, kdo se účastní kulturního života v naší obci. Vy jste důkazem, že to má smysl. Děkuji všem dětem za jejich úsměv a třeba i za náramek, který mi jen tak vyrobí. (Domčo)

Velký dík patří radním a starostovi za podporu, holkám z obce za trpělivost se mnou a hlavně mému týmu.

A nakonec děkuji tobě, Vládo, že jsi můj zpovědník. Na oplátku příště vyzpovídám já tebe. Bereš?

Rád bych, ale na jiném místě Vřesinských novin už klábosím se starostou. Tak opět musím poděkovat za nabídku, ale ve Vřesině žijí zajímavější lidé než jsem já. V příštích číslech Vřesinských novin budeme zpovídat naše zastupitele.

Závěrem bych čtenářům popřála krásné a klidné Vánoce. Děkuji všem těm, kterým se moje práce líbí a odpouští nedostatky, kterými se člověk stále učí.

A Vřesino, zkusme vstoupit do nového roku 2025 plný optimismu, vzájemné úcty a respektu abychom spolu krásně sounáležitě žili. Vaše Bára.

Potřetí děkuje, tentokrát za rozhovor, MgA. Barboře Benešové Ing. Vladimír Bárta

Vánoční koncert
Místo konání hasičský sál ve Vřesině
19.12.2024 od 18:00

Daniela Grygarová housle
Elen Grygarová zpěv
Adam Grygar klavír

Na program: Brzobohatý, Farna, Gomez, Ryba, Svoboda, Vitali, KOLEDY
Vstupné 100,- (v ceně ochutnávka cukroví a teplý nápoj)
Předprodej vstupenek proběhne od 2.12.2024 na OÚ Vřesina u p. Woznicové
Koncert proběhne za finanční podpory obce Vřesina

Přetékající hráz rybníka v Oši a počínající nátrž na vzdušné straně hráze během povodně (v levém horním rohu je vidět vtok erozního splachu z polí)
Foto poskytl: HZS Vřesina

vrhy řešení, možnosti financování navrhovaných opatření.

Členové komise se ihned pustili do práce. Prověřovali možnost získat dotaci na zamýšlenou opravu. Během listopadu byly otevřeny dva dotační tituly: (a) Agentura ochrany přírody a krajiny v rámci Operačního programu Životní prostředí 2021-2027, Péče o vodní a mokřadní biotopy vázané na vodní nádrže, (b) Ministerstvo zemědělství „Podpora opatření na malých vodních nádržích a drobných vodních tocích - 3. etapa“ 2024–2028. Protože u dotačního titulu MZe stačila pro podání žádosti o dotaci v této fázi žádost o stavební povolení (nikoliv platné stavební povolení), byla tato žádost vyřízena a starostou obce podepsána 28. 11. 2024. Dne 2. 12. byla žádost o dotaci podána. Během jejího posouzení obec musí obdržet stavební povolení. Pokud vše dobře dopadne, může získat až 30 % dotace z celkových nákladů projektu. S ohledem na dotační možnosti se nyní ještě zabýváme možným dotačním titulem AOPK.

Z dalších prací: Protože při povodni došlo ke splavení sedimentu z přilehlých zemědělsky obhospodařovaných ploch do rybníka, bylo ještě před podáním žádosti o dotaci s vydatnou pomocí Ing. M. Jaroše provedeno nové zaměření mocnosti sedimentů, které naštěstí není významné. Zároveň byl proveden odběr a chemický rozbor sedimentu na obsah cizorodých látek. Dobrá zpráva je, že v žádném parametru nedošlo k překročení limitní hodnoty podle vyhlášky č. 273/2021, Sb., o podrobnostech nakládání s odpady.

Kromě opravy hráze rybníka je plánováno vybudování průlehu na severní straně rybníka (směrem k ul. Břidličná), aby v budoucnu při velkých deštích byl případný erozní smyv z přilehlých zemědělských pozemků odveden pod hráz a nedocházelo tak k zanášení rybníka sedimentem. Za tím účelem bylo provedeno geometrické zaměření přilehlých obecních pozemků.

Komise „Hráz“ Tomáš Mičaník, Petr Lička a Matěj Vytisk

Provizorní odtok z rybníka v Oši vytvořený během povodně Foto poskytl: HZS Vřesina

Hráz rybníka v „Oši“ vyžaduje opravu

O tom, že hráz rybníka „V Oši“ potřebuje opravit, se ví už delší dobu. Již předchozí Rada obce začala opravu připravovat, byl vypracován projekt, který zahrnuje kompletní opravu návodního opevnění hráze, bezpečnostního přelivu, výpustního potrubí, odpadního koryta a srovnání nivelety hráze. Na začátku roku 2021 byla podána žádost na Magistrát města Ostravy o stavební povolení k rekonstrukci. Následně již za současného vedení obce byl firmou Vodohospodářské služby projekt aktualizován, včetně původního rozpočtu. Protože se nepodařilo získat stavební, bylo na vodoprávní úřad podáno ohlášení udržovacích prací, s čímž Magistrát města Ostravy, odbor ochrany životního prostředí, na podzim minulého roku vyjádřil souhlas.

Do toho přišla zářijová povodeň, která byla pro hráz velkou zatěžkávací zkouškou. Hasičský záchranný sbor ve spolupráci s dobrovolníky během povodně vybagrovali další provizorní odtok, aby se snížilo množství vody, která před hráz přetékala a vytvořila menší nátrž v koruně hráze. I přes poškození koruny hráze tak nedošlo k její větší destrukci. Oprava je nyní daleko naléhavější, než dříve. Zastupitelstvo obce usnesením č. 7/11Z/2024 ze dne 30. 9. 2024 pověřilo radu obce sestavením dvou tříčlenných komisí, které se budou zabývat řešením zásadních problémů vzniklých při povodních v letošním roce. Komise „HRÁZ“ se zabývá opravou havarijního stavu hráze rybníka V Oši i ostatními škodami v okolí rybníku. Hlavní úkoly komise jsou: analýza současného stavu, ná-

JSDH

v čase povodní

Povodním se již věnovalo předchozí vydání Vřesinských novin, ale článek za nás, dobrovolné hasiče v nich chyběl. Důvod byl jednoduchý, neměli jsme v době uzávěrky předchozího vydání ještě vše okolo této události hotovo... Velká voda do Vřesiny dorazila v sobotu, 14. 9. 2024 v ranních hodinách. Z pohledu jednotky sboru dobrovolných hasičů však tento den nebyl začátkem, dnes již mohou říci, katastrofy nesoucí název POVODĚŇ. Již od pondělí, tzn. cca 5 dní předem byly predikovány meteorologické jevy hrožící enormním spádem dešťových srážek v krátkém časovém období. Tou dobou v naší obci svítilo sluníčko a nikdo si nedokázal představit, že o pár dní později budou moci vystřídat fotbalisty v areálu U Opusty vodní skauti na svých plavidlech... Zanedlouho přišlo i upozornění od Hasičského záchranného sboru a začala komunikace s vedením obce o preventivních protipovodňových opatřeních. Netrpělivě se sledoval možný vývoj dešťových srážek snad na všech dostupných informačních portálech. Ve čtvrtek ráno bylo všem zřejmé, že se meteorologové tentokrát bohužel nemýlí a blíží se velmi vydatné dešťové srážky. Prozatím byl déšť pozvolný a prvotní myšlenky byly zajistit co možná největší zásobu pytlů s pískem pro stavbu protipovodňových bariér. Nutno dodat, že jsem se značně zapotil, než se mi podařilo zajistit potřebné pytle... Není se čemu divit, poptávali je v tu chvíli snad všichni, jejichž majetek se nachází v záplavových oblastech, a tudíž se po vhodných pytích slehla zem... Problém byl i s pískem, jelikož pískovny v okolí kvůli dešti uzavřely své areály. Situace nebyla vůbec dobrá... Díky Filipu Boháčovi, který vlastní firmu na výkopové práce, jsme zajistili 8 tun písků, jen ty pytle stále chyběly... Najednou mi zazvonil telefon a na druhé straně se ozvala jedna z dříve poptávaných firem s tím, že právě naskladnili vhodné pytle. Zarezervoval jsem maximální možné množství, 300 pytlů, obratem jsme je s naší jednotkou vyzvedli a ve spolupráci s šikovnými borci z obecní „RYCHLÉ ROTY“ jsme je v areálu JZD naplnili pískem.

Tou dobou si již občané, jejichž majetek se nachází v záplavových oblastech, o potřebné pytle volali. Postupně jsme pytle rozváželi a pomáhali se stavbou protipovodňových bariér. Taktéž bylo potřeba připravit naši techniku na dlouhodobý zásah, který jsme očekávali. Pátek 13.9.2024 se nesl v duchu kontrol průtoku říčky Porubky, Vřesinky a vodních

nádrží v katastru obce. Taktéž proběhla informativní schůzka se starostkou obce Čavisov, paní Dedkovou, neboť od září letošního roku je naše jednotka, po vzájemné dohodě, pro tuto obec předurčena za účelem primární požární ochrany. Následující den, v sobotu, okolo páté hodiny ranní, průtok Porubky dosáhl 2. stupně (180cm hloubky) a začal nepřetržitý monitoring. O hodinu později již průtok dosáhl na 3. stupeň, tzn. 230cm hloubky a více... Tou dobou byla naše jednotka již připravena v hasičské zbrojnici. Rozdělili jsme se na 3 skupiny, určili jednotlivé funkce i techniku. Jedna skupina byla operačním střediskem odvolána do Ostravy-Poruby, konkrétně na „Smyčku“, kde pomáhala s navyšováním protipovodňových hrází.

Dvě skupiny zůstaly v naší obci a zajišťovaly evakuaci osob. Během dopoledních hodin jsme evakovali 15 osob a 7 zvířat. Z Hasičského útvaru Hlučín jsme povolali traktor-bagr, aby vykopával odtokové koryto kolem bývalé Jednoty, kterým odtékala voda z vytvořené laguny u tramvajové zastávky Nová Plzeň. Díky tomuto odtoku se voda nedostala dále přes ulici Osvobození a podařilo se ochránit několik domů nacházejících se za uvedenou tramvajovou zastávkou. Silniční i tramvajová doprava směrem na Krásné Pole byla uzavřena. Od ranních hodin nám byl velmi nápomocen Jaromír Bártek, který traktorem vytvářel v danou chvíli jediný možný transportní prostředek a nedokázali bychom se bez něj dostat přes vylité koryto Porubky, nebo k rybníku v Oši, kde hrozilo protržení hráze. Napříč celým dnem jsme řešili desítky telefonátů občanů Vřesiny s prosbou o pomoc se zatopenými sklepy. Všem jsme museli vysvětlovat, že pokud voda stoupá, nemůžeme bohužel pomoci... Musíme čekat na kulminaci toku a následný pokles. Byl to začarovaný kruh... Kolem poledne nás povolalo operační středisko k záchrane zvířat - ovcí... Kauza „ovečky“ strhla celorepublikovou kampaň napříč všemi sociálními sítěmi a nejen tam. Volala nám střediska pro ochranu zvířat snad ze všech 14 krajů republiky, milovníci zvířat i chovatelé, aby nám sdělili, jak máme ovečky zachránit, nebo jaké jsme lidské hyeny, protože je zachránit nechceme... Nechceme?! Chtěli jsme! Všechny zainteresované osoby chtěly ovečkám pomoci. Situaci na místě vyhodnocoval řidič důstojník Hasičského záchranného sboru Moravskoslezského kraje, který i s ohledem na další vývoj dešťových srážek rozhodl, že vzhledem ke špatnému přístupu pro dostupnou techniku, silnému proudu vody a blízkému elektrickému napětí je případná záchranná akce příliš riskantní a ovečky jsou na vrcholku „valu“ momentálně v bezpečí. Riziko, že by se zachránců polekaly a samy skočily do proudu vody, bylo rovněž vysoké. Kolem oveček bylo

skutečně velmi „veselo“ a několik dní jsem společně se starostou obce dostával návrhy trestního oznámení, nabídky setkání u soudu, výhružné telefonáty i jiné „příjemnosti“. Češi jsou hold milovníci zvířat, ale mělo by to mít své meze... Ovečky to zvládly a všichni jsme za to moc rádi.

Celý víkend jsme byli na nohách, spali jsme na podlaze v hasičárně nebo v hasičském autě. Po celou dobu nám občané nosili jídlo, teplé nápoje a pomáhali, jak jen mohli. Bylo zřejmé, že nám tíživá situace sousedů není lhostejná a táhli jsme za jeden provaz. Jakmile se situace v obci stabilizovala, začalo nás operační středisko využívat na jiné události napříč okolními obcemi i městem Ostrava. Jednalo se především o padlé stromy na pozemní komunikace, obydlí, odčerpávání vody ze střech panelových domů, sklepů a jiné technické činnosti. Zkrátka, z prací záchranných, jsme plynule přešli k těm likvidačním, které v naší obci trvaly zhruba týden. Dalších cca 14 jsme jezdili odčerpávat vodu ze zasažené Ostravské Nové Vsi a okolí chemičky v Ostravě – Mariánských Horách. Jednou si nás operační středisko povolalo i do vzdálené Opavy. Právě v Opavě má dům jeden z členů naší jednotky, Jakub Grigar. V jednotce působí zhruba 5 let a ve chvílích, kdy pomáhal při velké vodě v naší obci, měl sám v domě 3 metry vody z nedaleké řeky Opavy... Jak řekl: „doma teď nezmůžu nic, tak pomůžu alespoň tady“. Jakmile to bylo možné, jezdili jsme s nánosy bahna pomáhat i jemu, samozřejmě již soukromě...

Mám za to, že je na místě poděkovat paní Veronice Woznicové, která dávala dohromady seznam dobrovolníků a konkrétní pomoci, kterou nabízeli. Dále starostovi obce, Ing. Petru Řeháčkovi, který se vydal mezi nás a po krátkém zaškolení v řízení provozu na pozemních komunikacích by se mohl zúčastnit soutěže o regulovčíka roku. Sice nás párkrát málem srazilo auto, které mu proklouzlo a snědl nám svačinu, ale dal do toho srdíčko a byl skvělý. Poděkování patří celému vedení a zaměstnancům obce, ve všem se snažili vycházet vstříc a snažili se o maximum možného. Ještě jednou zde zmíním Jaromíra Bárta za jeho „traktor taxi“ a neměl bych opomenout ani Filipa a Pavla Boháče, kteří nám svými bagry a valníky nejednou vytrhli trn z paty a byli velmi flexibilní. Určitě jsem na někoho zapomněl, ten seznam jmen by byl skutečně dlouhý... Snad mi to nebude mít nikdo za zlé... Velký dík patří zkrátka všem obyvatelům a přátelům naší obce. Skutečně jsme táhli za jeden provaz a je zřejmé, že máme tu naši Vřesinu i její obyvatele rádi, děkuji.

Ing. Ondřej Míza, Ph. Velitel JSDH Vřesina

Projekt Kačák: My spojíme vodu, ona spojí nás

Po dvou letech práce jsme slavnostně otevřeli první část Projektu Kačák s nadací Via, který propojuje přírodu, komunitu a budoucnost. Pod mottem „My spojíme vodu, ona spojí nás“, tento projekt symbolizuje sílu spolupráce a odhodlání.

Dva roky spolupráce a vzdělávání

Za projektem stojí tým lidí, kteří nejen obětovali svůj čas, ale také víkendy, kdy jezdili na školení, aby se naučili, jak projekt posouvat dál. Díky jejich odhodlání a nadšení vzniklo něco výjimečného. Návrh projektu zpracovala architektka Iva Škrovová, která citlivě skloubila estetiku s respektem k přírodě a komunitním potřebám. Technické detaily doladil pan Jaroslav Štverka, který projekt vylepšil a precizně vyšperkoval.

Osobně patří můj velký dík všem občanům, kteří se podíleli na vybudování nového areálu a dorazili na brigády.

Mile mě překvapily vřesinské děti, které ukázaly, že umí přiložit ruce k dílu.

Význam pro komunitu

Projekt Kačák má hlubší rozměr. Nejde jen o obnovu vodní krajiny, ale i o vytvoření místa, kde se lidé mohou potkávat, odpočívat a navazovat nová přátelství. První fáze zahrnovala revitalizaci okolí Kačáku, úpravy vodního toku a vytvoření přístupnějšího a příjemnějšího prostředí pro každodenní

život. Součástí projektu je také překrásný akátový altánek s ohništěm a dřevníkem, hrací plošiny v korunách stromů, houpačka a relaxační lehátka, která vybízejí k odpočinku v přírodě.

Co bude dál?

Slavnostním otevřením první části projektu nekončí. Připravujeme další etapy, které místo ještě více obohatí – například o více hracích prvků, laviček a další ekologické úpravy. Naše komunita už ukázala, že spolu dokážeme velké věci, a společně můžeme pokračovat dál.

Děkujeme všem, kteří přispěli svým

časem, energií nebo podporou. Přijďte se podívat na Kačák, zažít jeho jedinečnou atmosféru a stát se součástí našeho příběhu!

Pozvánka do příštího čísla

V příštím čísle Vřesinských novin vám představíme členy týmu a přinese rozhovory s těmi, kteří se na projektu nejvíce podíleli. Těšit se můžete například na příběhy pana Jaroslava Štverky, Jana Kudely a Tomáše Babici – lidí, bez kterých by Kačák nevznikl.

Prohlédněte si fotodokumentaci.

MgA. Barbora Benešová

O Kačáku

Obec oficiálně 19. 10. 2024 otevřela nový prostor Kačáku, navazující na dosavadní úhledná „Mořská oka“.

Výsledkem je park, tedy další místo zvláště určené ohništěm a posezením, pro blízké setkávání lidí.

Park je to pěkný, stavbičky vkusné, nenásilné, do prostoru dobře zapadající.

Třeba altán se zelenou střechou je vzdušně proveden z drahého akátového dřeva, moc mu to sluší a poskytuje stín, prostor lidem a originálnímu nábytku.

Příroda v okolí altánu se povodní taky přihlásila, co by krajinný architekt a Jarek Štverka, mnou nazývaný „otcem Kačáku“, jí dovolil obkroužit ohniště přírodní stružkou.

Těsné sousedství ohně a vody- to je nápad!

Velké pařezy po velkých stromech na mě působí smutně, ty musely jít pryč kvůli lidem, aby na někoho nespádly. Přece jen souboj motorových pil a vzrostlých stromů mohl pro stromy dopadnout líp, jak dokazuje zdravé pařezy. Už jen proto, že takových stromů se už nedočká nikdo ze současníků, což dokazuje alej tenkých tyček signalizujících novou zeleň.

A místo drobných tůňek a problematicky módních Kneippových chodníků se odváží rozhodli k postavení masivní hrázky, za níž je dlouhé vzdutí průtočné tůně k radosti dětí, přírody i dospělých. Medaile odvahy pro pana Babicu!

Jen před úhledným mostkem moc nesluší dlouhé, přímě koryto Vřesinky vyložené dlaždicemi, co vypadá trochu jako kanál.

I tady je nápad a nejen můj!

Přivést hromadu kamení a nechat děcka, ať si v tomto úseku staví hrázky.

Pro lidi je to dobré, bylo dobré i to, že se lidé spojili a společně budovali.

Bude se na to vzpomínat. O některých, co do toho dali práci, um, své peníze, se bude vyprávět. Snad by mohli dostat pamětní medaili.

Jen já jsem trochu nostalgický, očekával jsem kompromis – víc přírody a méně lidí, ale když někde vpustíte lidi, příroda vždycky dostane na frak.

Bude tam, ještě bez ohledu na další etapy budování stezky a tůň, hodně práce pro obec s údržbou, zachováním a výsadbou, jak třeba dokazují hloupé sprejerské útoky hned po otevření.

Ing. Petr Nedělník

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Třetí říjnovou neděli jsme přivítali naše nové občanky, kteří se narodili na jaře a v létě tohoto roku. Krásné okamžiky s dětmi, jejich rodiči a příbuznými jsme prožili v naší obřadní síni. Pásmo

písní a básní si připravili žáci ze Základní školy ve Vřesině pod vedením paní učitelky Mgr. Šupalové. Celý obřad doprovázel hrou na klavír pan Jaromír Stavač ze Vřesiny.

Termín dalšího vítání občánek, které se bude konat na jaře příštího roku, potvrdíme v následujícím čísle Vřesinských novin.

Mgr. Monika Pítrová, matrikářka

Narodili se

Od 01. 09. 2024 do 30. 11. 2024 se v naší obci narodili noví občani:

Emma Jokielová
Martin Mizera
Nina Neštáková
Kateřina Riško

Opustili nás

Ve stejném období nás navždy opustili tyto spoluobčané:

Ludmila Juchelková
Jozef Labudík
Helena Levkovičová
Věra Lukasíková
Oldřiška Nováková

Jiří Švec
Ladislav Václavec
Jiří Zeman

„Blahopřejeme jubilantům naší obce...“

Od 01. 09. 2024 do 30. 11. 2024 oslavili významné životní jubileum tyto naši spoluobčané:

Září	Marie Vavrečková Ludmila Richterová Marta Návratová Květoslava Pizlová	Jiřina Kotalová Karel Buček Eman Homola Jana Vrkočová	Zbyněk Návrat
Říjen	Svatopluk Štukavec Milada Mokrá Eliška Lichá Otilie Zachovalová	Zdeněk Zegzulka Hedvika Mrázková Ivana Vůjtková Ladislav Kudela	Dušan Riedl Vladimír Bárta
Listopad	Karel Hruška Jaromír Scelavík Otakar Homola Dagmar Benešová	Edita Trchalíková Hana Krbcová Radek Foltýn	

Kateřina Štěrbová, matrikářka

Přípravná setkání budoucích školáků

Vstup do prvního ročníku základní školy je velký krok nejen pro dítě, ale i pro jeho rodiče a blízké okolí. Je to období zlomové, a proto by s sebou mělo přinášet jen pozitivní prožitek. Aby tento přechod děti zvládly bez problémů, probíhají v naší škole od února do června přípravná setkání pro budoucí školáky.

Každý měsíc se s dětmi scházíme ve třídách a připravujeme je na nástup do školy. S dětmi si povídáme o tom, co je ve škole čeká a na jaké předměty se mohou těšit. Hravou formou rozvíjíme jejich schopnosti a dovednosti, jemnou motoriku a grafomotoriku, sluchové a zrakové vnímání, řeč, prostorovou orientaci i početní představy, které jsou důležité pro zvládnutí 1. třídy.

Díky přípravným setkáním mají tak děti možnost si školu nanečisto vyzkoušet. Prohlédnou si budovu školy a třídy,

seznámí se se svou budoucí paní učitelkou, popřípadě i s novými spolužáky.

Nástup do 1. třídy je pro děti pak jednodušší. Školní prostředí již pro ně není neznámé, ve škole se cítí dobře a bezpečně a přechod z mateřské školy zvládnou bez větších problémů.

První setkání pro budoucí prvňáčky se uskuteční **25. února 2025.**

Zápis do 1. třídy

Zápis do 1. třídy probíhá vždy v měsíci dubnu, tentokrát je naplánován konkrétně na úterý **8. dubna 2025.** Během něho si společně s dítětem prohlédnete prostory v budově základní školy a seznámíte se s vyučujícími, kteří na škole působí. Celý zápis probíhá hravou formou. Děti plní různé úkoly na stanovištích, kterými procházejí společně se svými rodiči.

Každý budoucí prvňáček absolvuje

6 krátkých zastávek, na kterých paní učitelky zjišťují běžné schopnosti a dovednosti žáků, ale také sociální zralost dítěte. Celým zápisem předškoláky provázejí žáci pátého ročníku. Už teď se na nové školáky těšíme.

Mgr. Lenka Skýbová, ředitelka ZŠ Vřesina

Šotek řádl

Bedlivý čtenář si jistě všiml v posledním čísle Vřesinských novin na straně 14 v rubrice Připomínáme, že..... před 5 lety dne **31. 7. 2029 nemohlo** být otevřeno Zdravotní středisko na ulici Malá strana. **Bylo to opravdu v roce 2019.**

Prosím čtenáře, aby přijali mou omluvu za to, že jsem šotka, toho čípe-ru, neuhlálal.

Ing. Vladimír Bárta

Polytechnika v naší mateřské škole

V naší mateřské škole se zaměřujeme na rozvoj praktických dovedností a objevování světa prostřednictvím polytechnické výchovy. Děti předškolního věku a mladší mají možnost zkoumat, tvořit a učit se prostřednictvím aktivit, které podporují jejich zvědavost a manuální dovednosti.

V rámci fyzikálních pokusů si děti například vyzkoušely, jak funguje stejnosměrný proud, proč některé předměty plavou a jiné klesají, nebo jaký má vzduch tlak.

Tyto pokusy nejen rozvíjejí jejich vědomosti, ale také podporují schopnost klást otázky a hledat na ně odpovědi.

Kreativní činnosti zahrnovaly práci s jednoduchými nástroji, jako jsou kladívka, pilky nebo šroubováky, při níž si děti osvojily základní pracovní dovednosti a naučily se bezpečnosti při práci. Součástí programu bylo i objevování digitálního světa s pomocí Beebotů, což jsou interaktivní robotické včelky, které pomáhají dětem rozví-

jet logické myšlení a prostorovou orientaci.

Interaktivní panel přinesl další možnosti učení formou her, kde si děti procvičovaly nejen své znalosti, ale také jemnou motoriku a spolupráci ve skupině.

Polytechnické aktivity v naší školce podporují komplexní rozvoj dětí a přispívají k jejich radosti z poznávání světa. Každý malý objev je pro děti velkým krokem vpřed.

Barbora Postavová

Polytechnická výuka v ZŠ

Základní škola se nedávno proměnila v dílnu plnou kreativního ruchu. Díky spolupráci s Místní akční skupinou (MAS) Opava dorazil do školy Mobilab – mobilní laboratoř vybavená nástroji a pomůckami pro polytechnickou výuku. Žáci se tak mohli na chvíli stát řemeslníky a vyzkoušet si práci s různými nástroji.

Program byl připraven pro různé věkové skupiny. Žáci páté třídy si pod vedením odborníků vyrobili dřevěné piškvorky, mladší žáci pak vyráběli stojánky na mobilní telefony. Každý krok procesu

– od vyměrování přes vrtání, řezání, frézování až po finální úpravy jako je laserové gravírování a zdobení pájkou – zvládly děti samy, samozřejmě pod pečlivým dohledem zkušených instruktorů.

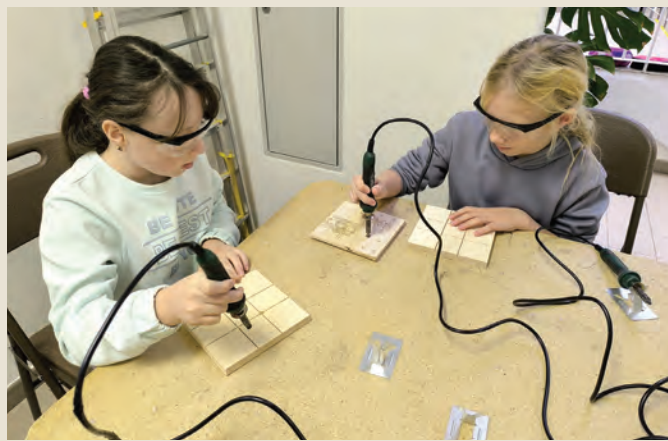
Polytechnická výuka pomáhá dětem rozvíjet jemnou motoriku, kreativitu i praktické dovednosti. Dnes, v době digitálních technologií, je důležité, aby si děti vyzkoušely i tradiční řemeslné činnosti. Děti si také díky těmto aktivitám lépe uvědomí, jak vznikají věci, které denně používají.

Aktivity žáky nadchly a odnášeli si nejen

hotové výrobky, ale i spoustu nových zážitků a dovedností. Děti ocenily možnost zapojit svou fantazii, vyzkoušet si práci s opravdovými nástroji a naučit se něco nového. Pedagogové zároveň zdůraznili, že podobné projekty jsou skvělým příkladem toho, jak může škola propojit teorii s praxí a podpořit u dětí chuť učit se novým věcem. Mobilab se tak stal nejen zdrojem inspirace, ale také ukázkou, že polytechnická výuka může být zábavná a smysluplná.

Daniela Pernicová

Polytechnika ve školní družině

Objevujte, tvořte a hrajte si, takto bychom mohli nazvat polytechnické vzdělávání. A co že to ta polytechnika vlastně je? Jde o proces, který podporuje v dětech kreativitu, představivost a pomáhá s osvojováním dovedností napříč různými směry. Nejde jen o dovednosti technické, jak by se mohlo zdát na první pohled, ale i o dovednosti přírodovědné nebo společenské.

Naše školní družinka není ani v tomto oboru pozadu. Protože máme spousty šikovných dětí, které rády tvoří a vymýšlí kde co, pořídili jsme si magnetickou stavebnici Magneto, kterou děti nepustí z ruky, a teď nově stavebnici od Inöuga magneto XXL. Pomocí těchto úžasných stavebnic se ne jedno dítě stane konstruktérem,

pilotem či architektem. Speciální bloky stavebnic dětem umožní postavit vesmírnou raketu, auto, zvířátko, tank nebo hrad. Zkrátka fantazii se meze nekladou. Radost a spokojenost dětí z vlastních projektů je ta největší.

Díky těmto stavebnicím se také procvičíme v geometrii, protože se učíme poznávat geometrické tvary, rozhýbeme prstíky, zlepšíme si jemnou motoriku, apod.

K dalším oblíbeným aktivitám, zejména u kluků, patří robotické dřevěné autíčko, které samo jezdí. K tomu máme k dispozici dvě dobrodružné mapy města. Děti se tak spolu s autíčkem vydávají

pokračování na další straně

na zajímavou jízdu městem, kde se proplétají hustým provozem mezi domy, poznávají dopravní značky a zkoumají různá zákoutí.

Prostřednictvím polytechnického učení se snažíme u dětí ve školní družině rozvíjet i další schopnosti - koordinaci pohybů, jemnou motoriku, rovnováhu, komunikaci, technické myšlení, trpělivost, pozornost, kreativitu, fantazii, představivost, spolupráci, aj. Naším cílem je mimo jiné děti naučit a osvojit si pracovní postupy a zvýšit manuální zručnost potřebnou pro život.

Proto jsme v měsíci říjnu uspořádali projektový den s názvem „Jablkový týden ve školní družině“ a tradiční halloweenské dlabání. V rámci jablového týdne si děti mohly vyzkoušet spoustu zajímavých činností. Jaké to byly? Nemohla chybět ochutnávka ovoce, škrábání jablek, pečení jablečného dortu, moštování, pečení jablečného závinu a zkusili jsme si, jak se dělají křížaly. Jablíčka jsme také modelovali, vyráběli z papíru a lepili. V jednotlivých odděleních jsme četli pohádky, hráli tematické pohybové hry, např. Na sadaře, O nejdelšího červíka, apod. Také jsme se naučili tančit mazurku na lidovou písničku Měla babka čtyři jabka. Jablíčkový týden nám přinesl spoustu nových vědomostí a hlavně zábavy.

Poslední říjnový týden se nesl v duchu duchů a dalších strašidel, protože zejména v anglicky mluvících zemích slaví Halloween a první listopadové dny si každoročně v naší zemi připomínáme

všechny zesnulé - tzv. Dušičky.

Ve školní družině jsme si o významech a rozdílech těchto svátků povídali, a také se rozhodli oslavit Halloween dlabáním dýní. Na začátku samotné akce se děti seznámily s bezpečností práce, jak správně zacházet při dlabání s nožem, aby se nikomu nic nestalo, nachystat si pracovní plochu a pomůcky, dodržet pracovní postup atd. Děti byly moc šikovné. Někdo nakonec dlabal rukou, někdo lžící a paní vychovatelky na všechny děti bedlivě dohlížely. Dětem se povedlo vyřezat krásné, strašidelné dýňové příšery, které zdobily hlavní vchod naší školy.

Kreativita, hra a zábava za každého počasí - i to je jedno z hesel naší družiny. Nezáleží, jestli venku svítí sluníčko, prší nebo sněží. Děti si vždy najdou způsob, jak si užít společný čas. A jejich kreativita nezná hranic. V uplynulých dnech se děti bavily např. tím, že si po vzoru interaktivních textilních knížek - QUIET BOOK - vyráběly podobné z papíru. Děti mají přirozenou potřebu zdokonalovat se, chtějí být samostatné a soběstačné. Nejlépe se učí věci tím, že je skutečně dělají a napodobují to, co vidí u druhých. Potřebují se věci dotýkat a prozkoumávat co a jak funguje v jejich prostředí. Cílem polytechnických činností je poskytnout dětem práci, která podporuje jejich přirozený rozvoj. Při této práci poznávají materiály, nástroje, věci a činnosti každodenního života.

Školní družina

Adventní koncert

Již se stalo tradicí vstoupit do doby adventu, doby plné příprav, očekávání a nadějí před narozením Ježíška, koncertem v našem kostele. Letos potěšili svým umem naše srdce zpěváci Kostelního sboru ve Vřesině a také hosté Komorních smyčců Ostrava.

Správnou náladu na úvod navodili ti nejmenší z vřesinské Scholy. Pak jsme se zaposlouchali do krásných adventních písní v podání kostelního sboru. Po jejich vystoupení se kostelem rozezněly tóny barokních skladatelů v podání Komorních smyčců Ostrava. Vřesinský sbor se s posluchači rozloučil písními v doprovodu Komorních smyčců a navodili tak tu pravou předvánoční, adventní dobu.

Už nyní se můžeme těšit na další koncert, tentokrát vánoční, který se uskuteční 29. 12. od 16:00 hodin.

Mgr. Marie Šupalová

Víte, že...

před **100lety**-zásluhou Rudolfa Těsnohlídka (1882-1928) byl v tehdejší Československu poprvé vztyčen Vánoční strom republiky, a to v Brně v roce 1924?

před **77lety** byl ve Vřesině poprvé vztyčen Vánoční strom republiky (5. 12. 1947)?

v roce **1990** bylo uspořádáno, zásluhou pana Milana Jochmana (1925-1996), setkání občanů Vřesiny u Vánočního stromu, a tím byla založena tradice každoročního rozsvícení Vánočního stromu ve Vřesině?

redakce

PODZIM V KNIHOVNĚ

co vše jsme mohli společně prožít

- 7 besed o kyberbezpečnosti – 4 pro žáky ZŠ a 3 pro širokou veřejnost
- 6 lekcí tréninku paměti
- besedu s paní Jarmilou Mandžukovou – Zdraví je v hlavě
- besedu s paní Romanou Vavrovou – nad knihou – Hořkosladká vůně vanilky

4 VÝTVARNÉ DÍLNY S PANÍ ŠÁRKOU DVOŘÁKOVOU

- malovali jsme na textil
- drátkovali strom z kamenů a korálků
- technikou macramé jsme si vyrobili vánoční ozdoby
- drátkovali jsme andělíčky

PRO MLADŠÍ ČTENÁŘE

- byla připravena výtvarná soutěž
- drobnost pro ně přinesl do knihovny Mikuláš
- zdobili jsme vánoční stromeček
- otevírali jsme okénka v adventním kalendáři
- Bylo připraveno tajemství proutěného košíku – čtenáři si vybírali knihy s vánoční tematikou. Knihy byly zabalené, takže čtenáři přesně nevěděli, co si půjčují a v knihách byl slosovateľný anketní lístek o hodnotné ceny.

PRO DĚTI Z MŠ

- byly připraveny 3 pohádky s úkolem
- všechna 3 oddělení navštívila knihovnu, kde byla připravena beseda o zvířátkách v lese
- každý čtvrtek jsem chodila číst dětem pohádku na spaní

PRO ŠIROKOU VEŘEJNOST

v knihovně byla možnost si zakoupit vstupenky na:

- 4. ročník Vřesinského divadla úsměvů
- Hrdobce – kabaret Kubý Horáka
- Mikulášskou nadílku

Každý, kdo chtěl, mohl si během celého měsíce listopadu zakoupit v knihovně vlčí mák na podporu válečných veteránů. Děkuji všem čtenářům, kteří pravidelně navštěvují knihovnu i akce pro ně připravené a těším se, že se v novém roce zase budeme setkávat.

Kateřina Humníková, knihovnice

Vřesinská Charlie Dimmack

V předchozím čísle Vřesinských novin se pan místostarosta rozepsal o Rozkvetlé Vřesině, ale už se nezmínil o tvůrce, respektive tvůrkyni návrhů výsadby. Za vším však hledej ženu. A Vřesinské noviny ji našly. V našem případě paní **Věru Filipovou**, které jsme se zeptali:

1. Možná si někdo ještě vzpomene na glosu ohledně výsadby okolo smuteční síně uveřejněnou v č.2/2021 Vřesinských novin. Byl to váš první počín ve Vřesině?

Ano, byl. Tehdejší starosta Jiří Kopěň mě oslovil s prosbou, zda bych mohla navrhnout novou výsadbu a zlepšit vzhled okolí smuteční síně. Původní osazení bylo tvořeno převážně přerostlými jehličnany, které prostor dělaly tmavým a ponurým. Mým cílem bylo vytvořit příjemnější, klidné a důstojné prostředí, které by lépe odpovídalo účelu tohoto místa.

2. Jak jste se ke své profesi dostala?

Už jako dítě mě fascinovaly zahrady. Vyrůstala jsem na sídlišti v Ostravě-Zábřehu, nedaleko polaneckého lesa, kde jsem se často procházela kolem řadových domků s krásnými předzahrádkami. Snila jsem o tom, že jednoho dne budu mít vlastní zahradu plnou květin. Sbírala jsem semínka z předzahrádek a snažila se je vypěstovat na parapetu, ale nikdy se mi to nepovedlo.

Později můj otec zdědil vejminek se zahradou v osadě Janová v Polance. Trávili jsme tam víkendy, a já většinou dostala za úkol plít záhony nebo sbírat mandelinky. Tehdy to pro mě nebyla radost, spíš povinnost, a na několik let jsem na své sny o zahradě zapomněla.

Zlom nastal, když jsme s manželem Stanislavem Filipem, rodákem z Vřesiny, začali stavět náš dům. Konečně jsem měla příležitost navrhnout a vytvořit vlastní zahradu. Práce na ní mě úplně pohltila a uvědomila jsem si, že chci své nadšení proměnit v profesi.

Vystudovala jsem zahradní návrhářství a absolvovala kurzy zaměřené na krajinnou tvorbu a veřejnou zeleň, kde jsem získala potřebnou kvalifikaci.

První zakázku jsem dostala od ředitele školy, kde jsem studovala – navrhla jsem a osadila školní zahradu. Projekt se povedl, měl velký úspěch a postupně mi začaly přicházet další zakázky. Od té doby se věnuji navrhování a realizaci zahrad i veřejné zeleně.

3. S kým své návrhy pro obec konzultujete a kdo je vám schvaluje? Domnívám se, že u některých ploch s historickou pamětí, např. Pomník padlým, by byla vhodná konzultace s letopiseckou komisí.

V současné době probíhá komunikace tak, že mě osloví místostarosta pan Pokorný s požadavkem na vytvoření návrhu výsadby pro konkrétní místo v obci. Po vytvoření 3D návrhu jej prezentuji radním, kteří o jeho realizaci hlasují. Takto byla například realizována i výsadba u Pomníku padlým, což byla poslední projektovaná zakázka tohoto roku.

Zadání na tuto výsadbu jsem obdržela ještě před povodněmi, ale vzhledem k následným komplikacím se projednávání posunulo až na říjen. Letopiseckou komisí jsem tehdy neoslovila, protože jsem nevěděla, že by byla taková spolupráce možná či vhodná. Děkuji za upozornění, v budoucnu tuto možnost ráda využiji, pokud bude projekt zahrnovat historicky významná místa.

U výsadby Pomníku padlým jsem se

zaměřila na symboliku. Cesta k mohyle je lemována trnitými keři dřšťálu Thunbergii, které svou rudou barvou připomínají krev a oběti války. Na jejím konci jsou vysázeny červeně kvetoucí azalky, které rozkvetají zjara, zatímco na podzim jejich místo zaujmou sasanky. Pro doplnění jsem použila cibulky rudých tulipánů a jasně žlutých narcisů, které symbolizují naději. Soliterní šefík v bílé plnokvěté variantě po pravé straně výsadby je symbolem osvobození.

Rostliny vybírám také s ohledem na podmínky stanoviště, aby dobře prospívaly a byly dlouhodobě udržitelné. Myslím, že právě spojení estetiky, symboliky a praktického přístupu přináší místům jejich jedinečný charakter.

4. Své návrhy také sama realizujete?

Většinu svých návrhů realizuji pouze částečně, protože se nejvíce zaměřuji na grafické zpracování projektů a samotné výsadby většího rozsahu by pro mě, jako jednotlivce bez zaměstnanců, byly příliš náročné. Přesto mě práce s rostlinami a hlínou moc baví, a proto ráda realizuji menší zakázky. Je to pro mě příjemná změna po hodinách strávených u počítače. Přínosem pro mě je i to, že se při tom setkávám se známými, kteří se zastaví na kus řeči.

Na realizacích svých návrhů ve Vřesině se podíleli i další místní zahradníci. Je skvělé, že obec dává přednost místním podnikatelům, kteří mají k Vřesině vztah a zároveň jim záleží na tom, aby naše okolí vypadalo hezky. Tato spolupráce je nejen přínosná, ale také přátelská, což si velmi cením.

5. Zatím chybí ve vaší výsadbě symbol Vřesiny – vřes obecný.....

Máte pravdu, vřes obecný jsem ve svých návrzích zatím nepoužila. Je to rostlina, která sice nádherně kvete a symbolicky se k Vřesině hodí, ale z hlediska pěstování je poměrně náročná. Vyžaduje specifické podmínky – dostatek slunce, pravidelnou vláhu a půdu s rašelinou. Přesto si myslím, že by se našlo několik míst, kde by vřes mohl vyniknout a současně by jeho pěstování bylo reálné.

Jedno z těchto míst je určitě prostor před obecním úřadem, který by vřes svou přirozenou krásou a významem mohl ozvláštnit. Myslím, že vytvoření takového místa by mohlo být krásným způsobem, jak propojit estetiku s historií a identitou obce.

6. Aby tady ve Vřesině byl jednotný estetický styl veřejného prostoru stanete se pro Vřesinu místní designérkou veřejné zeleně?

Velmi ráda bych! Žiji ve Vřesině dlouho a je mi blízké, že mohu přispět k tomu, aby naše obec vypadala hezky a byla příjemným místem pro život. Práce na návrzích mě naplňuje a když vidím, jak se postupně realizují a jak je lidé vnímají, je to pro mě obrovská radost.

Samozřejmě to ale nezáleží jen na mně. Pokud obec i nadále projeví zájem o mé návrhy a přizve mě k novým projektům, ráda tuto výzvu přijmu a budu pokračovat v tom, co mě baví a co,

věřím, má smysl. Jednotný estetický styl veřejné zeleně by mohl být dalším krokem k tomu, aby Vřesina působila ještě upraveněji a přívětivěji.

7. Nelze opomenout vaše účinkování ve Vřesinském DiVOCHu.....

Mimo zahradní návrhy se věnuji také divadlu, což je můj další velký koníček. Jedna činnost mě drží ve fyzické kondici, druhá zase prospívá mé psychice. Divadlo DiVOCH mi přirostlo k srdci a jsem moc ráda, že bylo při hodnocení komise soutěže Vesnice roku vyzdvíženo jako jeden z významných prvků naší obce. V současné době mě v nové připravované hře Mezi nebem a zemí výjimečně neuvídíte, ale kdo ví, co mi život přinese dál. Pevně věřím, že na vřesinských prknech ještě budu mít příležitost vystoupit a pobavit naše spoluobčany.

Děkuji Vám za vaše odpovědi.

A teď k titulku. Paní Charlie Dimmack je anglická zahradní designérka a na tele-

vizní stanici Seznam je ústřední postavou programu Zahradní proměny. A paní Filipová by takovou Charlie mohla být pro Vřesinu. V nedávné době byly více či méně úspěšné pokusy o zvelebování veřejného prostoru v zastavěných částech naší obce, namátkou: výsadba u chodníkového ostrůvku před školou, ostrůvek zeleně před šatnami na hřišti U Opusty (již neexistuje), ozelenění svahu mezi ul. Malá Strana a Na Kopci (jeden z mnoha realizovaných návrhů Ing. Alexandry Vařákové) a nesmíme zapomenout na Park Bedřich.

V mnoha vesnicích velikosti naší obce, ale i menší, jsou vyhlašovány pro občany soutěže o jejich nejkrásnější předzahrádku, zahrádku, vyzdobený balkon, okno, pergolu apod. Nebylo by to špatné takovou soutěž uspořádat ve Vřesině. Ale kdo se takové náročné akce ujme?

Ing. Vladimír Bárta

Vizualizace úpravy v okolí pomníku Padlým

MALEJA

Před 30 lety se ve Vřesinských novinách objevovaly inzeráty vřesinských podnikatelů různých činností. Zaujal mne jeden, který se objevil pouze jednou, a to v prosincovém čísle roku 1995. Firma MALEJA, Břetislav Malík provádí: speciální práce, dveře, okna, rámy, regály, kovové doplňky, umělecké práce, mříže, reklamy, stojany, krbové nářadí aj., tak zněl

text reklamy na poslední stránce novin.

Kupodivu, jako jedna z mála tato firma, respektive vše v jedné osobě pana Břetislava Malíka, dnes 81 letého, stále funguje.

Nic nám nebrání v tom, abychom pana Malíka navštívili v jeho království, ve kterém vládne od brzkého rána až do večera. Tvoří ho dvě dílny, jenž jsou vybavené, kromě jiného, sloupovou vrtačkou, svářečkami, soustruhem, kovárnou, zkrátka potřebným „vercajkem“ pro jeho činnost a samozřejmě ručním nářadím.

Záhadná zkratka MALEJA zname-

ná **MA**lík, **LE**nka, **JA**na. Malík je Malík a Lenka s Janou jsou dcery, objasňuje pan Břetislav.

Dobrá, zkratku jsme objasnili, ale co v současnosti provozuje z inzerátu z roku 1995? Je to umělecké zámečnictví, hobby, čili koníček na celý život. Nechci se chlubit, ale např. mříže v oknech na západní straně obecního úřadu je má práce nebo tamtéž okenní mříž v mezi poschodí či dekor na pomníku padlým. Pro vodní skauty Albatros vyhotovují dvoukoláky na přepravu člunů, zábradlí podél schodiště na Malé

straně je také moje. Já dělám s tzv. z plného materiálu. Dlouhodobě spolupracuji s Renome CZ s.r.o. a Jonáš Filip, kamnářství při stavbě krbů. Jsem vyučený zámečnickem, pracoval jsem v Nové huti Klementa Gottwalda v Kunčicích, na šachtách Zárube Heřmanice a nakonec v Jednotném zemědělském družstvu „Mír“ Vřesina posléze „Slezan“ Klimkovice. Dát se na soukromé podnikání v mém středním věku a v tomto oboru, nebylo jednoduché. Měl jsem jednu dílnu a tak říkajíc ruční nářadí. Bez půjčky jsem musel na vybavení dílny vydělat vlastní prací. Velkým pomocníkem mi byla manželka Věrka a celá rodina. Totiž rodinný rozpočet byl často napnutý a přednost měla dílna....rozhořčil se pán Malík.

Stále usměvavému manželovi Věrky, tatínkovi Lenky a Jany, dědečkovi Lenky, Jakuba, Lucky, Zuzky a pradědečkovi Vojtěcha, Terezky, Kryštofa, Klárky, Kristýnky a Dana lze jen přát stále šťastnou rodinu a zakázek plnou dílnu.

Ing. Vladimír Bárta

Břetislav MALÍK

Vznik první poštovní známky

Před více než 180 lety (6.května 1840) se začaly ve Velké Británii prodávat první poštovní známky na světě. Tím nastal zásadní obrát v doručování poštovních zásilek, kdy dosud platil tuto službu až příjemce. Mnohdy se stávalo, že adresát s odesílatelem se domluvili na znacích, které znamenaly určitá hesla a informace uvedená na dopise. Příjemce dopisu si zásilku prohlédl a zase vrátil, aniž zaplatil poštovní službu.

Proto se ve třicátých letech 19. století do této praxe vložil učitel a projektant kolo-

nizace jižní Austrálie Rowland Hill a trvalo mu asi 6 let, než se svým návrhem úspěš. Smyslem jeho reformy bylo, aby se známka stala znakem zaplacení, která se nalepí na dopis a znehodnotí se poštovním razítkem, aby se zamezilo opětovnému použití.

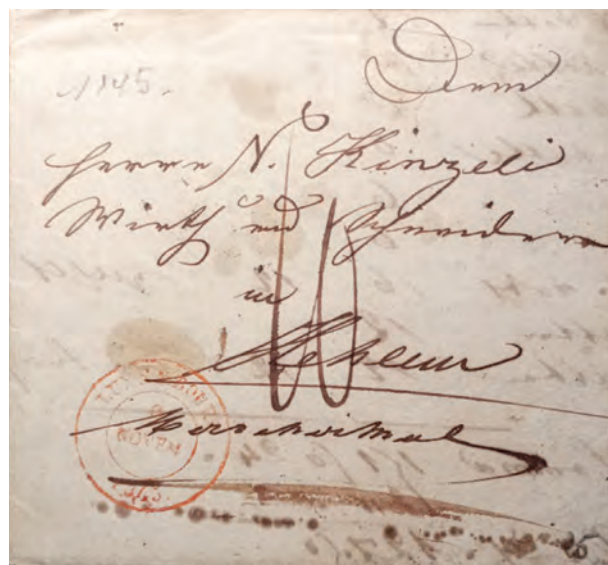
V roce 1839 poštovní reformu schválila sněmovna i královna Viktorie. Právě její profil pak zdobil první známky. Po jejich vzoru se začaly objevovat známky v dalších zemích a pro mnohé se staly i výrazným příjmem do státní pokladny

(např. Monacké knížectví).

Rowland Hill byl pak jmenován nejprve tajemníkem anglické pošty, později generálním poštovním velkým Británie a také si tím vysloužil šlechtický titul.

Foto: ukázka dopisu z předznámkové doby, který má pro každého sběratele velkou cenu, protože díky razítkům Vám vypráví příběh doby dávno minulé. Takové pozornosti se dnešní SMS jistě nedomluží.

Ing. Antonín Šimáček

Myslivost ve Vřesině

Ve druhé polovině minulého století bylo v obci několik spolků, ve kterých se dobrovolně sdružovali občané podle svých zálib a koníčků, aby si předali své znalosti, zkušenosti a trávili volný čas. Byli tu zahrádkáři, chovatelé drobného zvířectva, dobrovolní hasiči, Červený kříž, fotbalisté, Svazarm, kynologové. A samozřejmě myslivci, o kterých bych se chtěl zmínit trochu více.

Do mysliveckého spolku v té době patřili většinou starousedlíci v pokročilejším věku, kteří měli bližší vztah k okolní přírodě z doby, kdy na lokalitách sami hospodařili. Někteří z nich svou zálibu přenesli i na své potomky (Teofil Buroň, Vilém Kupka, Leo Švrlanský, Alois Mrázek), ale i ti jsou již dnes také v důchodovém věku nebo mysliveckých věčných lovištích. Honitbou byly pozemky v katastru obce, samozřejmě mimo zastavěnou oblast. Náplní mysliveckého sdružení byla starost o živý inventář okolních polí, luk a lesů. Je třeba uvést, že v té době, kdy velkoplošné a mechanizované hospodaření JZD teprve začínalo, bylo divoké a lovné zvíře v okolí Vřesiny nesrovnatelně více, nežli vidíme dnes. V polích byly desítky zajíců a koroptví, v remízcích a lesích množství bažantů, divokých králíků, kolem Porubky se proháněly ondatry, kdo měl trpělivost a štěstí, mohl ve Vrchovinách potkat lišky a dokonce i jezevce. Je pravdou, že oproti dnešku bylo méně srnčí zvěře, divoké kachny nad revírem jen přelétaly, návštěva černé zvěře (divočáka) byla událostí roku, káně, sojka nebo sluka se ale považovaly za škodnou, stejně jako toulaví psi a kočky.

K hlavním činnostem myslivců patřilo zajistit přežití zvěře zejména v zimním období. Přes léto se tedy budovaly krmel-

ce a zásypy, ke sledování zvěře se stavěly posedy, na nepřístupných místech se vysekávala tráva a sušilo seno, ve škole se organizoval sběr kaštanů a žaludů, v době žní chodili myslivci pomáhat do JZD, od kterého na oplátku dostali méně kvalitní zrní z výmlatu. V zimě potom tyto zásoby rozdávali zvěři. V hlubokém sněhu, pěšky, na saních, v pytlích nebo v batohu. To vše ve svém osobním volnu, po šichtě ve fabrice nebo v neděli, která tenkrát byla jediným volným dnem v týdnu.

Svátkem a odměnou pak bylo období lovu. V listopadu a prosinci proběhlo několik honů. Pamatuji si na jeden z prvních, na který mě otec jako osmi-devítiletého kluka vzal. Byl to hon výhradně na koroptve a lovilo se na polích mezi dnešními ulicemi Topolová, Pod Lípou a Nad Opustou až k usedlosti pana Hružíka, kde mělo JZD drůbežárnu. Dnes je to zcela zastavěná vřesinská čtvrť. Pojmy koroptev a vřesinská drůbežárna jsou už jen pro opravdové pamětníky. Byl to snad poslední hon na tyto ptáky, protože později už byli chráněni a naposled jsem hejno pěti koroptví viděl snad před třiceti lety. Je to stejné jako s raky v Porubce a Záhumeničce, ale ti mezi lovnou faunu nikdy nepatřili. Běžně se lovíli zajíci a bažanti a úlovky byly obdivuhodné. Za lovcí jezdíval pan Freisler s koňským povozem, na kterém byla ulovená zvěř zavěšena na tyčích, nežli byl po skončení honu učiněn slavnostní výřad s náležitými mysliveckými poctami.

Jak už jsem se zmínil, otec mě mezi vřesinské myslivce brával už od klukovských let. Dnes už to mohu přiznat, v tom věku jsem si poprvé vystřelil z opravdové brokovnice. Ještě jsem ji neunesl, musel jsem ji opřít o tátovo rameno, ale pařez jsem trefil. Odneslo to modřinou moje ra-

meno, ale některým generálům po takovém výstřelu teče i krev, takže to byl pro mne nezapomenutelný zážitek. Ostatně s dodržováním bezpečnosti, nařízení a pravidel to vůbec nebylo moc horké. Každý hon zpravidla začínal kalíškem slivovice a málokterá placatice vydržela až do polední přestávky, o to větší šance na přežití měla zvěř v odpoledních hodinách, lovci to zdůvodňovali tím, že mají „křivé broky“. V této době došlo k jedinému úrazu, o kterém vím, kdy honec vedle mne dostal tři broky do nohou, ale i tato nehoda se nějak ututlala. S postupem času byl tento nešvar minimalizován a k požívání alkoholu při honu se přistupovalo stejně jako u řidičů.

Největší událostí byl velký hon. To byli pozváni hosté – myslivci ze přátelových honiteb a lovilo se v lokalitách na zvěř nejbohatších. Hon končil tzv. poslední lečí – zábavou za přítomnosti manželek, s gulášem, hudbou a tancem. Proběhl také „velký soud“, kde byly potrestány všechny skutečné i domnělé prohřešky proti pravidlům, zvyklostem a myslivecké mluvě, které se během honu staly a vybrané pokuty byly náležitě zkapalněny, to už v rámci pravidel, ale ne vždy se šťastným koncem. Podobně probíhal i každoroční oblíbený myslivecký bál. Mimořádnou akcí mysliveckého sdružení v roce 1971 byl třídní zájezd do Budapešti a k Balatonu, pro mnohé první a jediný zahraniční zážitek.

Největší slávu myslivecké sdružení zažilo v době, kdy si myslivci postavili ve Štefanově skále vlastní chatu a kdy začali pořádat jednou do roka tzv. myslivecké dny pro všechny občany. Tato akce bývala spojena s tradičním smažením vaječiny pod širým nebem, nechyběl srnčí guláš, v kole štěstí byla jedinou možnou výhrou láhev vína. Soutěžilo se také ve střelbě na asfaltové holuby a kupodivu ne vždy býval vítěz z řad myslivecké družiny.

Po čase tato chata vyhořela a dle mého soudu to byl počátek konce slávy mysliveckého spolku ve Vřesině. Zvěře bylo čím dál tím méně, přestože proběhlo několik pokusů o umělý odchov bažantů ve zřízených bažantnicích a nic na tom nezměnila, při vši úctě, ani snaha nové generace o zachování tradic v nových prostorách u hřiště v Opustě. Myslivost už zdaleka není tak atraktivní, jak bývala v dobách našich otců a dědů a chystaný nový zákon o myslivosti ve smyslu, že každý dobrý skutek musí být po zásluze potrestán, jí rozhodně na popularitě nepřidá.

Ivo Homola

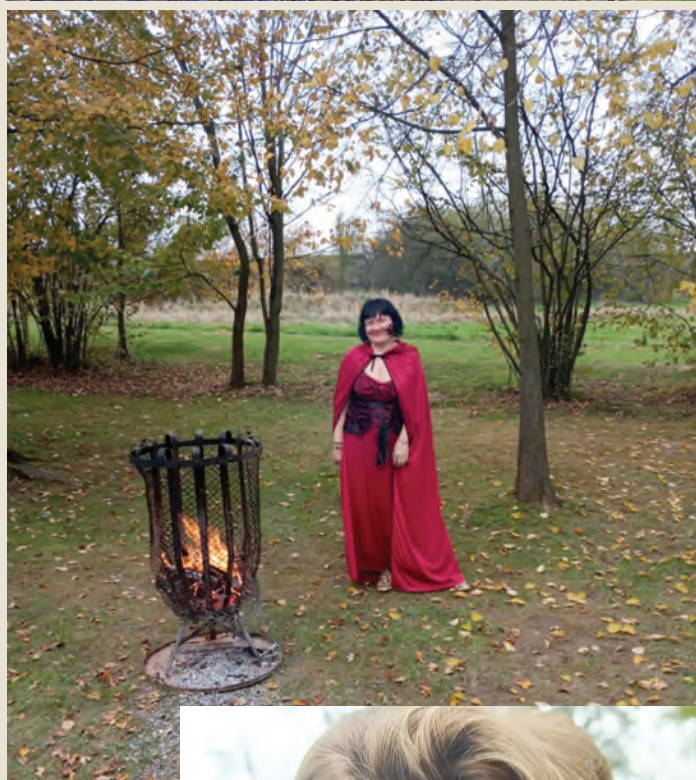
Halloween 2024: Kouzelný večer plný zábavy a odvahy

Letošní Halloween byl u nás výjimečný – pečlivě připravený tak, aby si ho mohly naplno užít nejen děti, ale i rodiče. Program začal tradičním dlabáním dýní, které rozproudilo tvůrčí energii všech zúčastněných. Následně se děti ponořily do strašidelné zábavy s Radanou, která letos zvolila nezapomenutelné téma mrtvé nevěsty.

Novinkou letošního roku byla soutěž o nejlepší masku, jejíž vítěze zvolili sami děti a rodiče. Velký ohlas měla i tematická halloweenská tombola, která přinesla spoustu radosti. Jak se začalo stmívat, nadešel čas na vrchol večera – stezku odvahy, letos poprvé uskutečněnou v novém areálu Kačák.

Dobrovolníci se opět překonali a jejich masky byly opravdu dechberoucí. Paní Stanislava Bestová okouzila všechny jako jedinečná vodní příšerka a paní Hedvika Řeháčková nadchla návštěvníky svým perfektním muzeem „mrtvých hraček“. Paní Laura Puchyová připravila krásné soutěže a dekorace.

pokračování na další straně

Děti na své cestě potkaly hejkaly, smrtky, lesní víly, ježibaby, čarodějnice, krvavého řezníka i děsivou nemocnici, kde jim byla „odebrána krev“.

Pro všechny účastníky bylo zajištěno občerstvení od paní Martiny, veselé tematické předměty ke koupi ve stánku na zahradě a možnost opéct si špekáčky na novém ohništi v Kačaku.

Akce proběhla ve skvělé atmosféře a přilákala mnoho návštěvníků. Velké díky patří všem, kteří se na organizaci podíleli, zejména dobrovolníkům na jednotlivých stanovištích a všem venku, kteří pomohli přinést do večera kouzlo a nadšení.

Bylo to tak super, až mě z toho střelilo do hlavy.

Vaše Bára

MgA. Barbora Benešová

Volby do zastupitelstva Moravskoslezského kraje 20. 9. - 21. 9. 2024

Také ve Vřesině se v uvedený den konaly volby do zastupitelstva Moravskoslezského kraje. Tři volební okrsky měly své volební místnosti v budově naší základní školy.

Do volebních seznamů bylo zapsáno celkem 2 335 voličů a volit přišlo 910 z nich tj. 38,97%.

Ve Vřesině dopadly volby následovně a korespondovaly, co se týče pořadí stran a hnutí, s výsledky za Moravskoslezský kraj, ve kterém byla celková účast voličů 29,97%.

ANO 2011	Počet voličů*)	
	351	39,04%
SPOLU MSK Občanská demokratická strana, KDU-ČSL a TOP 09	193	21,46%
STAROSTOVÉ a OSOBNOSTI PRO KRAJ STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ, Osobnosti pro kraj	176	19,57%
SPD, Trikolora a PRO Svoboda a přímá demokracie, Trikolora, Právo Respekt Odbornost	48	5,33%
Česká pirátská strana	43	4,78%
Stačilo!, Komunistická strana Čech a Moravy, Česká strana národně sociální	42	4,67%
PŘÍSAHA občanské hnutí	17	1,87%
Sociální demokracie	17	1,87%
ČSSD a NEZÁVISLÉ OSOBNOSTI Česká suverenita sociální demokracie, DOMOV	3	0,33%
Švýcarská demokracie (www.svycarska-demokracie.cz)	3	0,33%
Moravané	2	0,22%
Demokratická strana zelených -ZA PRÁVA ZVÍŘAT	2	0,22%
REFERENDUM-Hlas Lidu	2	0,22%

*) 11 volebních lístků bylo neplatných.

Ing. Vladimír Bárta

Vánoční výstava

Děvčata z klubu upekly vánoční zvoňky z lineckého těsta, výborné koláče a uvařily pro Vás výborné polévky a také sladkou omáčku s vánočkou. Všem návštěvníkům naši vystavovatelé nabízeli perníčky, dobroty z medu a horkou medovinku, ručně vyráběná vánoční přání a ozdoby, výrobky vyřezávané ze dřeva, výrobky z proutí a mnoho dalších krásných výrobků s vánoční tematikou.

*Čajkova Blanka,
Klub důchodců Vřesina*

Vánoční otevírací doba

Naposledy bude knihovna otevřena
ve čtvrtek 19. 12. do 16:00.

Poprvé v novém roce se uvidíme
ve čtvrtek 2. 1. 2025

Sběrné kontejnery

Vážení spoluobčané,

rádi bychom Vás informovali, že od 1.1.2025 je povinnost obce nabídnout místo, kde bude možné odevzdat textilní odpad. U nás v obci jsme tuto službu zavedli již v roce 2022. Společnost Dimatex CS, spol. s r.o. vyváží textilní odpad z kontejnerů, které jsou rozmístěny na kontejnerových stanovištích:

ul. Zahradkářská, Topolová a Písečná.

Sběrné kontejnery firmy Dimatex jsou určeny k druhotnému využití textilních materiálů s pozitivním vlivem na životní prostředí.

Svoz nádob na textil optimalizuje inteligentní informační systém a NFC chipy / QR kódy. Tím šetří Dimatex životní prostředí a zároveň má přehled o situaci v terénu včetně vyhodnocení zaplněnosti kontejnerů.

Co patří do sběrného kontejneru:

Čistý a suchý textil (veškeré oděvy, bytový textil – záclony, závěsy, povlečení, potahy, ubrusy a deky) zabalený v zavázaných (zauzlovaných) igelitových pytlích/taškách, dále také spárované (svázané) nositelné boty a hračky.

Co nepatří do sběrného kontejneru:

Znečištěný nebo mokrá textil, matrace, molitan, koberce, tašky, ústřížky látek, netextilní materiály, komunální odpad, elektrospotřebiče.

Z odpadové části textilu Dimatex vyrábí textilní kompozit Retextil - profily a městský mobiliář (lavičky, kryty na kontejnerová stání, plotovky, kompostéry a další). Tento materiál kombinuje nejlepší vlastnosti dřeva a plastu - je neabsorpční (odolný

proti vlhkosti, vodě a nízkým teplotám), odolný (o 40% mechanicky odolnější než srovnatelné plasty), recyklovatelný (z 95% složen z recyklovaného materiálu - textil a LDPE fólie).

obec

Zimní pohádka o Vřesině, aneb Vánoční poselství

Byla jednou vesnice jménem Vřesina, kde zima vždy přicházela jako kouzelný poklad. Sněhové vločky padaly tiše na střechy domů a pokrývaly cestu jako bílý koberec. Vřesina byla malá vesnice, kde se všichni znali a i když byla zima tvrdá a mráz kousavý, lidé se vždy těšili na chvíle, kdy mohli být spolu.

V této vesnici žil starý pan Vojtěch, který byl považován za moudrého člověka. Věděl, že zima je čas, kdy si lidé mají pomáhat, kdy se mají spojit a být silní spolu. Vždycky říkal: „V zimě náš srdce zahřeje, když držíme pohromadě.“

Jednoho chladného zimního dne přišla sněhová bouře a zasypla celou vesnici. Cesty byly neprůchodné, a i když lidé ve Vřesině žili blízko sebe, každý se bál, že se dostane do potíží. Někteří sousedé začali mluvit o tom, jak by to bylo lepší, kdyby sousedé víc pomohli a jiní si začali stěžovat, že druhý dělá věci špatně. Dokonce se objevily pomluvy, které se šířily z domu do domu. Někteří si začali dělat zbytečné starosti o to, co kdo dělá a jak to dělá.

Pan Vojtěch to všechno viděl, a tak se rozhodl, že by měl něco udělat. Vzal do ruky starou dřevěnou hůl a zamířil do vesnice. Když dorazil na náměstí, kde se scházeli vesničané, postavil se na malý vyvýšený kámen a začal mluvit:

„Vřesina je vesnice, kde každý z nás má svůj kousek světa. V zimě je důležité, abychom si navzájem pomáhali a neházeli kameny do řeky, která nás všechny spojuje. Pomluvy, které se šíří mezi námi, jsou jako vítr, který rozfoukává sněh a způsobuje, že se vše stane zmatečné. Ale když si pomůžeme, když zůstaneme zajedno, naše vesnice bude zářit jako hvězda na zimní obloze. Když pomlouváme, ničíme vše, co tu máme. Ale když se podporujeme, vytváříme pevnou, silnou síť, která nás ochrání před každou bouří.“

Lidé ve vesnici se zamysleli nad jeho slovy. Najednou si uvědomili, že jsou silní, když jsou spolu a že pomluvy a hádky jen zbytečně rozdělují jejich komunitu. Rozhodli se, že se pokusí být lepšími přáteli, sousedy a lidmi. Sněhová bouře stále zuřila kolem, ale ve vesnici zavládl klid.

Každý den si lidé začali navzájem více pomáhat. Ti, kdo měli více, nosili jídlo těm, kdo se nemohli dostat na trh. Děti si společně hrály na sněhu, stavěly sněhuláky a sdílely teplé koláče. Když někdo měl problémy, ostatní ho podpořili a nabídli pomocnou ruku. Nikdo už neříkal nic špatného o ostatních a místo toho se radovali z toho, co mohou společně vytvořit.

Když zima pomalu končila a sněh roztál, lidé ve Vřesině věděli, že i když zima může být těžká, může přinést něco krásného, pokud zůstaneme pohromadě. A tak se vesnice stala ještě silnější, protože pochopili, že v opravdovém společenství není místo pro pomluvy, ale jen pro lásku a vzájemnou pomoc.

A i když zima už dávno pominula, v srdci Vřesiny zůstala kouzelná síla společného ducha, který lidi vždy držel pohromadě.

A tak to bylo ve Vřesině, kde zima nejen že rozzářila krajinu, ale také srdce těch, kteří tam žili.

Barbora Benešová

Strípky z Vánočního stromu očima dětí

Vánoční strom byl pro mne zážitek na celý život. Měla jsem tam hodně kamarádů a užila jsem si i vystoupení. I když jsem ze začátku byla ve stresu, tak jsem si to potom hodně moc užila. Po skončení vystoupení jsem šla s mojí kamarádkou a svým mladším bráškou prodávat jmelí.

Kristýnka

Na vánoční strom jsme začali nacvičovat koncem září.

Nacvičovali jsme 2 měsíce.

Nacvičovali jsme skoro každý týden.

Ze začátku jenom naše třída a pak už celá škola.

Potom už byly mikrofony.

Potom už se to blížilo.

V pátek už bylo podium.

V sobotu už se to hrálo.

Mrzí mě, že jsem tam nebyla.

Určitě to bylo pěkné.

Lucka

Vánoční strom jsme dělali poprvé, ale byla to zábava. Začali jsme nacvičovat 23. 9. Začínali jsme nacvičovat v učebně a došli až do tělocvičny. Já jsem byl král Jindřich a byla to zábava. Text byl dlouhý, ale zvládl jsem to. Trénovali jsme snad dva měsíce a generálka byla těžká. Když byl vánoční strom, tak jsme to odehráli skvěle. Vtipné bylo, jak jsem na konci podlízal bedny, abych se dostal na druhou stranu. Jak skončilo vystoupení, tak jsme šli prodávat výrobky a perníčky a nevím, co všechno. Byli jsme tam asi od tří hodin do 16:30, prodalo se toho celkem dost.

Vítek

Dne 23. 9. se začalo nacvičovat na Vánoční strom. Příprava trvala skoro dva měsíce a bylo to hodně těžké hlavně na tom začátku. Ale po dvou týdnech to bylo lepší a lepší. Týden před vánočním stromem to bylo perfektní a všem to šlo. Poslední den před vystoupením jsme už trénovali na podiu. Před naším vystoupením byla hudba a tanečky. A pak se šlo na to. Odehráli jsme to a všichni nám tleskali. Pak byla závěrečná písnička a po nás školka. Ale tu jsem neviděl, protože jsem šel prodávat na jar-

Vítězka celoroční soutěže pana starosty
Nela Bártová

pokračování na další straně

mark. Ze začátku jsme hodně prodávali, ale pak všichni lidé odešli ven a už tam skoro nikdo nebyl. Jak jsme skončili prodávat, tak jsem šel ven se napít a najíst. A potom začala fire show. Bylo to dobré. Ke konci té fire show to měli hodně dobré, protože vzali nějakou tyč a najednou z toho začaly létat jiskry. Po konci se šlo na rozsvícení stromu. Strom byl hezký a pak se šlo domů.

Max

Dne 30. 11. se uskutečnil Vánoční strom. 23.9 bylo první nacvičování, naše třída hrála Šíleně smutnou princeznu. Musím říct, že na nacvičování jsem viděl, jak se všichni zlepšovali, začali si všichni pamatovat texty a tak dále. Generálka byla za mě nejlepší, ale zase i nejdelší. Nacvičovali jsme zhruba 2 měsíce, to je pro mě docela krátká doba, ale naše třída to stejně zvládla.

Paťa

Je neděle 30. 11. a jsem v tělocvičně ZŠ Vřesina. Dneska se bude vystupovat Šíleně smutná princezna. Někteří lidé už sedí na lavičkách a čekají. Právě začínají všechna vystoupení. První jde paní zaspívat anglickou písničku a potom se bude vyhlašovat soutěž. My ostatní, zatímco paní zpívá, tak my sedíme na žínkách vepředu a čekáme, až dozpívá. Je vyhlašování a tři z naší třídy něco vyhráli. Právě teď si jdeme nachystat hradby a hráme naši pohádku, kterou jsme dlouho trénovali. A myslím si, že to zvládneme. Začíná se hrát a je se nestresuji, že tam něco pokazím, protože jsme to dlouho trénovali a ty poslední zkoušky byly podle mě perfektní. Takže jistota. První scénku jsem dala a nebylo mi trapně, takže dobrý. Nakonec jsme to dohráli a šli jsme se uklonit a šli jsme dozadu se postavit a počkali na ostatní, až přijdou a zpívali jsme závěrečnou písničku.

Nela

Ohnivá show byla na ?Vánočním stromě až ve čtvrt na 6. Všichni jsme si stoupli na zahradu od školky a koukali jsme se. Jako první tam přišli s hořícími tyčemi, pak s tyčemi, které vypadaly z obou stran jako hořící hvězdy. Líbil se mi ještě hořící čtveřec, ale ze všeho nejvíc prskavky, které dělaly více než několik miliard jisker. Byl to pro mě krásný zážitek.

Saša

Naše vystoupení trvalo asi tři čtvrtě hodiny. Já jsem byl zahradník, který měl zalévat kytky a stromy. Hráli jsme pohádku "Šíleně smutná princezna". Byl jsem trochu nervózní a bál jsem se, že se něco pokazí, ale dopadlo to dobře. Bylo to i trochu legrační.

Hynek

Bylo to poprvé, co jsem hrála jednu z hlavních rolí a to byl rádce Y.

Byla jsem nervózní, ale zvládla jsem to. Hrozně jsem se bála, že to nezvládnou, protože to bylo docela trapný, ale všem se to naštěstí líbilo.

Darja

ROZHOVOR SE STAROSTOU

Dlouhé otázky, krátké odpovědi - krátké otázky, dlouhé odpovědi

- Vracíme se k průběhu záplav mezi 13. a 15. září letošního roku.

Jsou již vyčíslené škody na obecním majetku? Je ukončeno jednání s pojišťovnou? Bude stačit vyplacená pojistka na odstranění škod?

Škody, které vyčíslit šlo, jsou vyčísleny. Jiné byly pouze odhadnuty. Stanovit škodu za zničený kotel na pevná paliva v budově na hřišti stanovit jde, ale jaké škody povodeň napáchala na hřišti s přírodní trávou (stav trávníku, zavlažovací či drenážní systém), to uvidíme patrně až na jaře. Samostatnou kapitolou je pak hřiště s umělou trávou. Hřiště bylo zničeno jen z části (povrch, část podloží), ostatní zůstalo (branky, střídačky, chodníky kolem, osvětlení). Obec ji koupila od DTJ v minulém volebním období za 1 mil. Kč. Vybudování zcela nového hřiště by však stálo cca 10.mil. Kč. Jak tedy stanovit vzniklou škodu??

Všechny škody jsou řádně nahlášeny na pojišťovně, škody na hřištích i na NSA a FAČR. Vše je momentálně v procesu vyřizování, takže odpovědět na otázku, zda bude vyplacena pojistka stačit na náhradu škod, v této chvíli nelze.

- Obec Klabava darovala obci 20. 000,- Kč na odstranění povodňových škod. Už je rozhodnuto, na co se konkrétně použijí?

Zastupitelé obce Klabavá nám schválili dar, protože mají osobní vazby na konkrétní lidi v naší obci a účastnili se v loňském roce Všesportovních her pořádaných DTJ Vřesina. Konkrétně není rozhodnuto, na co bude dar použit, musíme počkat, jak se ke všemu postaví pojišťovna, a které škody nám uhradí.

- Překvapilo mne, že na zasedání zastupitelstva dne 30. 9. 2024, a na programu byl bod Povodeň, z přítomných zastupitelů nikdo podobný návrh, jako obec Klabava, nepředložil.....

ZO, na které se ptáš, se uskutečnilo v době, kdy ještě nebylo zřejmé, kolik škod povodeň napáchala a co vše bude potřeba řešit. V první fázi jsme pomáhali lidem s vyklížením nemovitostí, s odstraňováním padlých stromů, nánosů bahna, řešili

jsem ukládání, odvoz a likvidaci odpadů ze zatopených nemovitostí. Mzdy a odměny za práci hasičů a kluků z technické čety obce, náklady na naložení a odvoz odpadů, poplatky za skládku, to vše hradila obec. Ve druhé fázi jsme pak začali řešit konkrétní finanční pomoc občanům, kterým povodeň poničila nemovitosti a kteří mají trvalý pobyt ve Vřesině. Tuto pomoc ZO schválilo na svém zasedání 27. 11. Krom toho máme pro tyto občany požádáno o podporu v rámci programu „V/2024 Povodeň-pomoc domácnostem“, který vyhlásil SFŽP a zajistili jsme zdarma dřevo, které poskytly Lesy české republiky.

Zda byla reakce a pomoc obce dostatečná, na to je potřeba se zeptat přímo občanů z postižené oblasti.

-Dne 13. 11. 2024, téměř po dvou měsících od povodní, cituji ze zápisu zasedání rady obce č. 63/651: Během povodní v září letošního roku bylo výrazně zasaženo 10 trvale obývaných nemovitostí. Rada obce si myslí, že by bylo správné, kdyby obec těmto našim spoluobčanům finančně pomohla a navrhuje vyčlenit z rozpočtu obce 200.000,- Kč na tuto pomoc.

Protože o schválení a rozdělení této částky musí rozhodnout zastupitelstvo obce pověřuje rada obce starostu obce, aby na nejbližší zasedání zastupitelstva připravil příslušné materiály.

Je to včas a je ta částka dostatečná?

Nevím, zda je to včas, v té době jsme řešili obrovské množství problémů s povodní souvisejících, a to za běžného provozu obce a při pokračující realizaci nasmlouvaných zakázek. Nicméně, žádný občan ze zasažených nemovitostí nás o finanční pomoc nežádal, tudíž na rychlost vyřízení ani netlačil.

Nevím, zda je částka dostatečná. Při schvalování částky jsme vycházeli z možnosti obce a schváleného rozpočtu.

-Když jsme u těch zápisů ze zasedání rady, je to někdy zajímavé čtení a občanům to doporučuji. Téměř na každém druhém zasedání se souhlasí s finančními dodatky k akcím. Málokterá zakázka je

dokončena v původní cenové nabídce.....

Těší mě, že je to zajímavé čtení, ať už je to myšleno jakkoli a i já je rozhodně občanům doporučuji číst, aby viděli, že každé usnesení je podrobně okomentováno a doloženo přílohami. A pokud by se to komukoli zdálo přesto nedostatečné, jsem kdykoli k dispozici věc dovysvětlit.

A k těm vícepracím (dodatům). Letos se uskutečnilo 31 zasedání rad obce, bylo přijato 309 usnesení, z toho 10 (pokud jsem vše dobře dohledal) se zabývá navýšením ceny díla, tedy vícepracemi. Vše je však vždy důkladně v zápisech vysvětleno a pouze 3 jsou nad 100.000,- Kč. Výměna VO (ČEZ), 101.000,- Kč, kdy byla doplňována světla, která projekt opomenul (usnesení č. 46/510). Oprava cesty Pod Lipou (PORR), 187.000,- Kč, opět z důvodů změn úpravy původního projektu (usnesení č. 60/626) a především oprava překopu a kanalizace ul. Hlavní (STRABAG), 327.000,- Kč, což byla zcela specifická záležitost, o které spolutrochovali všichni zastupitelé naší obce (usnesení rady obce č. 48/533, č. 49/535, č. 50/543 a 56/577).

Mimochodem, všechny vícepráce u stavebních zakázek kontroluje a schvaluje technický dozor investora (TDI), který zastupuje zájmy obce.

-Neosvětlené schody v uličce Na Potůčku. Já jsem si pouze odřel boty, ale kdo ponese zodpovědnost za to, až se tam někdo zraní? Sloupy na osvětlení tam stojí, ale bez svítidel.....

Problém jsme zdědili od bývalého vedení. Občan obce, který s uličkou sousedí, si opakovaně a velmi „důrazně“ stěžoval, že je osvětlení špatně řešeno a velmi jej obtěžuje, přičemž zazněla i možnost soudního řešení celé záležitosti. Světla jsme tedy odmontovali, uschovali a čekali na reakci občanů. Za celé 2 roky, co tam světla nejsou, jsi první, kdo si na to stěžuje. Slibuji, že o záležitosti pohovoříme na nejbližší radě obce.

- Proč se nedodržují termíny obsazení společenského sálu? Např. cvičenky jógy se musely narychlo přemístit do Domu

pokračování na další straně

zahrádkářů kvůli mimořádnému zasedání zastupitelstva. Proč zastupitelstvo nezasedalo v Domě zahrádkářů?

Zastupitelstvo obce zasedá v Sále nad hasičárnou již od počátku tohoto volebního období, protože je to prostředí mnohem reprezentativnější a důstojnější, jsou tam nižší náklady na vytápění a především kvalitní technika (projektor, plátno, spolehlivé wifi připojení), která umožňuje každé zastupitelstvo, od pozvánky až po zápis a schválení usnesení, vést v aplikaci UZO (Usnesení zastupitelstva obce), tedy v digitální podobě. Tato aplikace naprosto zásadně zjednodušuje tvorbu a následné sdílení materiálů ze zastupitelstev, tedy šetří čas a peníze.

A co se týče termínu a přesunu. Stalo se to zatím 2krát, kdy jsme v dostatečném

předstihu neinformovali nájemce sálu, že mu bude, z důvodu konání zastupitelstva, nájem zrušen, popřípadě, že se bude muset přesunout do Domu zahrádkářů.

- „My spojíme vodu - voda spojí nás“....revitalizace Mokřadu Kačák úspěšně pokračuje. Podařilo se vybrat od dobrovolných dárců potřebných 70 tis. korun na plošiny v korunách stromů?

Celkem přispělo 45 dárců a vybralo se 140.000,- Kč. K tomu nám nadace VIA přispěla dalšími 50.000,- Kč.

- Naše obec se zúčastnila soutěže „Vesnice roku Moravskoslezského kraje 2024“. I když jsme nedosáhli na medaile, mezi 16 obcemi kraje jsme se neztratili

a neminul nás finanční benefit

Účastníci jsme se poprvé v historii obce. Přes počáteční nedůvěru musím říci, že jsem byl nadšený, jak k tomu přistoupily naše spolky i všichni, kteří se na organizaci podíleli. Dostali jsme 2 ocenění, za naše ochotníky DIVOCH a za vodní skauty ALBATROS. Příští rok soutěž vynecháme, vychytáme chyby a v roce 2026 bychom se rádi zúčastnili znovu.

Finančně jsme si účast v soutěži nijak nepolepšili, přesto má účast velký význam, a to především, když žádáme o dotaci MSK. Ten totiž všechny účastníky bodově zvyšuje při vyhodnocování žádosti o dotaci. Takže zásluhou účasti v soutěži Vesnice roku 2024 jsme dostali například 162.000,- Kč na přípravu projektů.

Ing. Vladimír Bárta

FOTOGALERIE OBCE

Barbora Benešová, Petr Řeháček, Veronika Woznicová

ADVENTNÍ KONCERT

28. ROČNÍK VESNICKÝCH SPORTOVNÍCH HER SKONČIL. VŘESINA JE NA 5. MÍSTĚ.

29. listopadu 2024 se v Dobroslavicích konalo ukončení již 28. ročníku VSH. Dobroslavice společně s obcí Plesná se tohoto úkolu zhostily na výbornou.

První místo v soutěži obsadilo město **Klimkovice**, druhá byla **Polanka nad Odrou** a třetí příčka patří obci **Velká Polom**. **Vřesina** skončila na krásném 5. místě za Krásným Polem.

V tomto ročníku se poprvé stalo, že se neuskutečnila jedna disciplína, a to zrovna lyžování, ve kterém Vřesina, zásluhou vřesinských lyžařů vždy obsazuje přední místa. Prostě smůla. Ale přírodě prostě neporučíte.

22.6. 2024 pořádala Polanka společně s Jistebníkem v hale v Polance soutěž v nohejbalu. Vřesinu reprezentovali: Zemánek Radan, Návrat Dalibor a Tomášové Mališovi. Skončili na **6. místě** a začaly nám prázdniny.

21. září uspořádal Čavisov na hřišti v Čavisově a přilehlých loukách i lesích lukostřelbu. Tam naši hoši ve složení Antonín Kozelka, Tomáš Březný a Petr Bárta skončili na **7. místě**. Tonda Kozelka ale v jednotlivcích skončil na krásném čtvrtém místě.

5.10. se jel v rámci cyklistického závodu Plesenská stezka, závod VSH v cyklistice. Závod se jel po větrné smršti, kdy na původní trase byly popadané stromy a hrozilo, že to bude další z letos neuskutečněných závodů. Přes hrozné počasí a po změně trasy se jelo. Všichni, kdo se zúčastnili mají nejen můj, ale všech, velký obdiv. Naši borci odjízďeli ze závodu s tím, že skončili na 4. místě, ovšem po přepočítání se dozvěděli, a to s velkou omluvou, že obsadili krásné **3. místo**.

20.10. uspořádala obec Plesná s obcí Dolní Lhotou v Plesné badminton. Naši obec reprezentovali sourozenci Matěj a Štěpán Kozelští, Martin Chovanec a Bořek Vajda. Blahopřejeme k 6. místu. Tady bych chtěla poděkovat Bořkovi, že se zhostil organizace. Taký u toho sportu je ve Vřesině vidět že mladí nesedí jenom u počítačů, ale hlavně že jsou i ochotni jít reprezentovat obec. Je na ně spoleh.

26.10. v Horní Lhotě proběhla soutěž ve střelbě ze vzduchovky. Tady už je stabilní družstvo ve složení Radek Dybal, Dáša Kudelová, Petr Bárta a jeden z nejstarších sportovců VSH Antonín Kozelka. Obsadili krásné **4. místo**.

23. 11. jako již tradičně proběhla v Polance v hale, poslední disciplína VSH 2024 a soutěž, a to v sálové kopané. Vřesinu reprezentovalo mužstvo ve složení: Tomáš Mališ, bratři Adam a Jan Chobotovi, Michal Adamovič, Jonáš Pokorný, Jakub Indra a Martin Temel. Kluci si vykopali a hlavně vydřeli **4. místo**. Bylo to dlouhé a náročné.

Tato soutěž je unikátní v tom, jak dlouho se už se koná. Sportovci se mění, někteří z důvodů odstěhování, někteří ze zdravotních důvodů a taky už třeba řeknou ať to dělají mladší. Dělají to zadarmo, někdy se ani neznají a přesto v dnešní době kdy se každý ptá „co za to?“ „jdou a reprezentují. Sportovci Vřesiny díky Vám!!!!

Letos bohužel taky tři obce nahlásily odchod z VSH. Čavisov, který byl zapálený bojovník, ale už to nedávají. Dobroslavice jsou na tom úplně stejně a Dolní Lhota se po pauze vrátila, loni dokonce skončila druhá a letos sportovce na některé disciplíny nesehnala a vzdala to. Taky musím poděkovat Obecnímu úřadu za podporu a sportovci se za ni snaží, co nejlépe reprezentovat. A tu **našu Vřesinu** zviditelnovat. I když v soutěži, o nejlepší obec v Moravskoslezském kraji, o tomto sportovním dění nepadla ani zmínka. A to mít ve Vřesině trvalé bydliště, je v této soutěži podmínka.

Přeji všem pohodové svátky vánoční a úspěšný celý rok 2025

Jitka Kozelková

DTJ Vřesina

Vás srdečně zve na tradiční „Štěpánské bruslení“ v Porubě

Kdy: 26.12.2024

V kolik: od 11:30 na hlavní ledové ploše stadionu SAREZA Poruba
(teplá hala)

Těšíme se na Vás.

Závěr roku 2024 v DTJ Vřesina

Milí spoluobčané, chtěli bychom se s vámi podělit o informace z dění v DTJ Vřesina. Shrňme poslední půlrok. O letních prázdninách se konal příměstský tábor pro děti. Byl všesportově zaměřen, od cyklistiky, přes míčové sporty až po vytrvalostní běhy a výšlapy do hor. Objeli jsme Vřesinu na kole, dojeli jsme až k Planetáriu, tam se nám podařilo nakrájet jedno jablko na 24 dílů☺, byli jsme i přes hranice obce v Dolní Lhotě. Bylo jasné, že budeme řídit také na písku, přehazovaná a vybíjená byly na denním pořádku. Jako celodenní výlet jsme v horkém počasí zvolili přechod přes kopec. Vymysleli jsme to jako tajemný výlet. Ani rodiče nevěděli, kam jedeme, proto byli na nádraží i s předstihem, aby vlak neujel. Dojeli jsme na Čeladnou a po liščí a zaječící stezce jsme dořádkovali až na Ostravici. Dali jsme si oběd, zmrzlinu, podívali jsme se na dřevěné sochy na farní zahradě, kde největším lákadlem byli živí králíci.

[pokračování na další straně](#)

V září se rozjela tenisová škola s dlouholetým spolupracujícím trenérem Janem Hadrychem, děti trénují na kurtech ve Vřesině celoročně, v zimním období od října do dubna v nafukovací hale. Od října se schází i volejbalová mládež, která má k dispozici beach kurt a menší nafukovací halu jako zimní útočiště. Troufneme si říci, že takové podmínky pro plážový volejbal v zimní sezoně nejsou nikde na Ostravsku.

V případě zájmu se začlenění do sportovní základny DTJ Vřesina, můžete kontaktovat Lucii Vajdovou pro více informací.

VOŇAVÁ ŠATNA aneb PEČENÍ PERNÍKŮ.

Pro děti navštěvující DTJ Vřesina jsme zorganizovali víkend strávený s rodiči při pečení perníčků a sportováním. Na pečení, které se konalo v zázemí sportoviště přišlo 12 dětí s doprovody (maminky, babička i tatínek). Těsto utvořeno, vyváleno, vykrájeno. Upečeno a šlo se

na zdobení. Děti byly úžasné, tvoření jim šlo od rukou, byla vidět jejich krásná tvořivost a spolupráce mezi nimi.

V neděli jsme se společně sešli v 9 hodin ráno a šli si zahrát přehazovanou. Ani jsem nezaslechla „Mi se nechtělo vstávat; proč tak brzo“. Proběhla malá rozcvička, rozházeli jsme se, zasmáli jsme se. Utvořili jsme týmy a šli na to. Hrály holky proti klukům. (jelikož kluků bylo méně, jejich družstvo podpořila Natálka Hruzíková, která byla lapačka míčů a mamka Dáša, která měla v klučích i holčích týmu opory. Podpořila tak šikulu Alexe Švidernocha). Přestože měli kluci takové podpory, nepodařilo se zvítězit nad holčickým týmem.

Vítězná sestava: Daniela Martiníková, Elizabeth Hrubošová, Věrka Kořená, Kristýnka Švidernochová, Nela Ostrá, Ema Polášková s mamkou a Lucie Vajdová.

Dobře hrající, ale poražená sestava: Bořek Vajda, Alex Švidernoch, Natálka Hruzíková, Matyáš Vojtas, Matěj Polášek,

tatka Vojtas, mamka Dáša a nejvyšší hráč v poli Honza Ostrý.

Na závěr roku si vás dovoluujeme pozvat na TRADIČNÍ ŠTĚPÁNSKÉ BRUSLENÍ. (přiložený plakátek)

Chtěla bych vám všem popřát krásné Vánoce a mnoho dobrého v Novém roce 2025. Je krásné pohlázení na duši, vidět souznění a vzájemnou oporu nejen mezi námi dospělými, ale i na těch našich špuntech, kteří si umí pomoci, podpořit se a vzájemně táhnout za jeden provaz. Děkujeme.

UŽ NYNÍ VÍME, CO BUDE V LÉTĚ!

Termíny příměstských táborů:

21. 7. - 25. 7. 2025 **Tenisový příměstský tábor** s Bořkem a Jiřím

31. 7. - 1. 8. 2025 **Všesportovní příměstský tábor** s Bořkem, Dančou, Lucií a Marcelem

Těšíme se na děti. Více informací bude na jaře ☺

Za DTJ Vřesina. Lucie Vajdová

Vřesinské noviny, občasník.

Periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává: Obec Vřesina, Hlavní 24, 742 85 Vřesina, IČ: 00298581 pod reg. známkou MK ČR E 23722. Redakce: e-mail: asistent@vresina.cz. Ročník XXX. Náklad 1000 výtisků, pro občany Vřesiny bezplatně. Redakční rada: Ing. Vladimír Bárta, RNDr. Radomír Paláček Ph.D., Mgr. Jarmila Homolová. Vychází prosinec 2024. Sazba: pakoc@volny.cz. Všechny fotografie z akcí naleznete na našich webových stránkách www.vresina.cz. Redakce a vydavatel se nemusí ztotožňovat s názorem respondentů.

PŘÍŠTÍ UZÁVĚRKA DNE Uzávěrka 4. 3. 2025 PŘÍSPĚVKY ZASLANÉ PO TOMTO TERMÍNU NEBUDOU V NOVINÁCH UVEDENY